

Lasot Jūsu rakstus, man vienu atbilžu vietā, rodas citi jautājumi. Tā ejot no Varoņiem un Pūķiem pie ķenčiem man par to rodas jautājums. Vai Jūsu attieksmē Varoņi un Pūķi neieņem to pašu ķenču savu labuma sargāšanas pozīciju? Kādēļ tāda skepse attiecībā uz Latvijas nākotni (nākotni kā saturu un nākotni kā faktu kopumu).

Paldies par saturīgo atbildi. Būsim pateicīgi par īsu vai labāk par ļoti vispusīgi izsmeltošu. Mēs negribam ticēt Latvijas ceļa bezcerībai.

## Pie Pūķiem ejot.

Samtene ir rets un skaists Sievietes vārds. Kādreiz mūsu Baltu zemē tādu bija daudz. Samtenes ir stipras, maigas, gudras un ugunīgi siltas – Pūķiem rada ar spēcīgu, dziļu krūšu balsi. Samtenes dzied ar Sirdi.

Jūsu sūtījumā ir tādi vārdi “...ejot no Varoņiem un Pūķiem pie ķenčiem man rodas jautājums”. Es zinu, ka “ejot no ķenčiem pie Varoņiem un Pūķiem”, Jums tagad jautātais būtu “skaidrāks par skaidru”, bet tā vietā būtu citi – lielāki un skaistāki. **Kustības virziens nosaka to, ko un kā mēs redzam.** “Ķenčiem” ir Cilvēces pagātne, tāpēc “ķenčiem” nav Nākotnes un pie viņiem mēs redzam visu to, kas ved zudībā un postā. **Varoņi un Pūķi ir Cilvēces Nākotne**, tāpēc, pie viņiem ejot, mēs redzam visu plašo, veidojošo un Dzīvību vairojošo.

Savrupību, atkarībā no kustības virziena, var redzēt trejos aspektos.

**Pirmais ir ķenču pašizolācija savā patmīlības savtībā**, kurā pārticība nāk ar kaimiņa novājināšanu (*konkurenci un to ko dara ASV*). Tādai kopības graušanai nav Nākotnes, tāpēc nenovēršami izzūd visi tādas pašizolācijas sludinātāji, ieviesēji un pašizloējušies “ķenči” tie, kuri **Sociopsiholoģijas terminoloģijā uztur savu “sociālo distanci” – atsvešinātību no līdzcilvēkiem** un tādā kārtā ir pretrunā ar Cilvēces esamības – dzīves pamatiem. (*Sociāls – tas ir sabiedrīks. Jēdziens sabiedrīks nav attiecināms uz fizisko telpu un tās parametriem. Sociāls un sabiedrīks ir jēdzieni no Cilvēku attiecībām – attieksmes vienam pret otru. Var teikt, ka sociāls ir savienots. “Grāmatveži” aiz neeksistējošās – melīgas informatīvas kampaņas “Covid-19 pandēmijas” maskas, veic Cilvēces esamības pamatelementu demontāžu un tāpēc lieto tādai demontāžai atbilstošos jēdzienus.*)

**Otrais ir “ķenču” izvērsta un aktīvi piekoptā Varoņu un Pūķu izstumšana no savas vides un sociālās distances ieturēšana ar tiem.** Ja Jūs neesat “ķencis”, tad noteikti būsi ievērojusi to, ka, ja “ķenču” klātbūtnē izsakat kaut ko Varoņīgu, tad saņemiet vai nu klasisko “nu kā tā var, nu kā tā var”, vai arī klusuma brīdi un pēc tā iepriekšējās tēmas tālāku turpinājumu tā, it kā nekas, ar viņu viedokli nesakritīgs, nebūtu izteikts. Nevis varoņi ieslēdzas ķencīgā savtībā, bet **“ķenču” savtība izolējas no varoņīgā kolektīvisma.**

**Varoņi nekad nav vienpatņi.**

- **Varoņības būtība ir kolektīvismā un izriet no kolektīvisma.**

Tieši ķenču glēvulība ir “ķencības” rezultāts – sevis glābšana – **pašizdzīvošana uz kopīgās katastrofas fona ar vēlāku, izolētības noteiktu bojāeju.** Varoņība parādās tur, kur kolektīvais tiek stādīts augstāk par individuālo, tur, kur individuālais tiek ziedots kolektīvā labklājībai. Ķencisms ir kolektīvā un tikai kolektīvā sasniedzamās nezūdošās labklājības graušanas instruments – instruments, ar kuru, iznīcinot Cilvēces esamības pamatus, iznīcina Cilvēci. **Ķencība, patmīlība un savtība ir katra Cilvēka posta zīme.**

- **“Ķenči” izolē Varoņus.**
- **“Ķenči” nedzird, negrib dzirdēt un negrib pieņemt Varoņus.**
- **“Ķenči” izslēdz jebkuru dialogu ar Varoņiem.**

- **“Ķenči” baidās no Pūķiem.**
- **“Ķenči” noraida palīdzībai pasniegto roku.**
- **“Ķenči” paši sevi noārda.**
- **Ķencības liktenis ir iznīcība.**

### **Trešais aspekts ir vājākā aizsardzība.**

“Ko nevar celt, to nevar nest” – ko nevar saprast, to nevar zināt un pielietot dzīvē, bet nepielietotās zināšanas piesaista zināšanu nekontrolētas un nezinošajiem nekontrolējamās enerģijas. *(Ķencība ir visādā veidā aprobežotības sekas un zīme, tāpēc ķencība ir arī vāja un neattīstīta enerģiju aprites pārvaldes spēja. Tāpēc “ķenči” vienmēr dzīvo trūkumā un “ķenču” valstī nekad nebūs pieticības, pārticības un labklājības – “ķenču” valsts vienmēr būs nabadzīgs, visu citu kājupamesls un iztapīgi pakalpīgs naudīgo vergs.)*

Varoņi un it sevišķi Pūķi zin un var *(ir piesaistījuši tādas enerģijas)* to, ko nevar citi *(piemēram – bez mērinstrumenta noteikt spiedienu automašīnas riepiņās – varoņi izmanto savas, bet “ķenči” tehnoloģiju attīstības sniegtās iespējas)* un tāpēc nes atbildību par savu spēju *(enerģiju)* darbību. Tur, kur Varonība šīs enerģijas kontrolēti pielieto celtniecībai, tur ķencība, tās pašas enerģijas ievadot destruktīvā savtībā, ievirza esošā destrukcijai. Tāpēc “ķenčiem” nedrīkst dot to, ko zin un pārvalda Varoņi. **“Ķenčiem” dod tās zināšanas, kuras tie spēj pielietot.** Ķenci nedrīkst aicināt uz varonību tāpēc, ka ķencis nevar pārvaldīt Varoņa enerģijas. **Ķencis tās pavērsīs pret sevi un visu pasauli.** Tāpēc Varoņi, zinot “ķenču” dabu, **“ķenčiem” iezīmē Varonības ceļu** – to, kuru ejot, viņi var beigt būt “ķenči” un nonākt pie varoņiem un tālāk jau arī pie Pūķiem. Taču, kā likums, “ķenči” vienmēr ignorē viņiem doto iespēju.

- **Varoņi nenorobežojas no “ķenčiem” – “ķenču” izstumtie varoņi pieņem “ķenču” izvēli doties iznīcībā.**
- **Varoņi nekad neierobežo citu izvēles tiesības.**
- **Varoņi nevienam neuzspiež savu gribu.**
- **Varonība ir labprātīgas kolektīvās dzīves rezultāts.**
- **Ķencība ir individuālisma rezultāts.**

**Varonība** ir saistāma ar kolektīvo dzīvi un **attiecas tikai uz kolektīvistu**, tāpēc individuālisma ķencisms rada to, ko no ķencisma skatoties, “ķenči” redz kā Varoņu norobežošanu savā Varoņu pasaulē. Viņiem liekas, ka viņu izstumtie Varoņi un Pūķi savā izstumtībā sargā savu labklājību. Tas tā nav.

- **Izstumtībā izstumtie Varoņi sargā Cilvēces Nākotni.**
- **Ķencisms ir nodevības augsne un cēlonis.**

Katrs dārznieks un saimnieks zin, ka dārzs un saimniecība *(arī tautas saimniecība)* ir jāsargā no klaitēkļiem, klaidoņiem un postītājiem. Varoņu dārzā ienākušie ķenči un klaidoņi posta Varoņu dārzu. Tāpēc Cilvēces Nākotni sargājušie Pūķi un Varoņi sargā savu vidi – to, kurā dīgst Nākotnes asni. Varoņi saprot, ka samaisoties ar “ķenčiem”, viņi aptraipīs savu varonību un reizē ar to arī ceļu pie Pūķiem – ceļu uz Nākotni. Tāpēc, sargājot Nākotni, viņi dzīvo savā “ķenčiem” nesaprotamajā pasaulē.

\* \* \*

Samtenes jautājums: “Vai Jūsu attieksmē varoņi un Pūķi neieņem to pašu ķenču sava ķenču labuma sargāšanos pozīciju?”, ja mēs to projicējam esošajā vēsturiskajā Latvijas

situācijā ir atklāti provokatīvs. Pēc tādas projekcijas šis jautājums gaida atbildi uz to “**kāpēc varoņi neveic valsts apvērsumu**”.

- **Samtene provocē Varoņus un vedina uz valsts apvērsumu.**

Varu paskaidrot.

**Katra, kā Varoņa, tā arī “ķenču” valsts ir veidota uz sava valstiskuma pamatiem stingrā ideoloģijas noteiktā konstrukcijā.** Katras valsts sākums ir tās izveidi (*izveides nepieciešamību*) nesošā Ideja un no tās izrietošā **ideoloģija – sabiedrību vienojošie mīti** par to, kas tai ir labs, derīgs un pareizs. Tādi mīti izslēdz citu (*ar tiem nesaskanīgu vai pretēju - apkarojamu*) mītu veidotu sabiedrisko konstrukciju (*arī ekonomisko, politisko un Kultūras*) esamību un darbību šīs valsts konstrukcijā. Tas ir – **katras valsts konstrukcija pieļauj tikai tajā paredzētās darbības.**

Katrs valsts likumdevējs, administrācija un institūcijas ir valsts Ideoloģijas noteiktas konstrukcijas izpildorgāni – izpildmehānismi, kuri materializē – noformē – dod formu valstī valdošajai ideoloģijai. **Valsts – tā ir Ideoloģija.** Ir Ideoloģija – ir valsts. Nav Ideoloģijas – nav valsts un tā tad nav ko darīt tās institūcijām. Katra vēlēta vai iecelta amatpersona var darīt tikai to, ko tai diktē valsts konstrukcija – to, ko tās esamībai nosaka šīs amatpersonas vieta konstrukcijā. Arī katrs šai valstij piederīgais pilsonis, pavalstnieks, biedrs, iecelotājs vai viesstrādnieks var darīt tikai to, ko tam atvēl šīs valsts konstrukcija – kādu vietu viņam tajā ierāda valdošā ideoloģa. Šajā gadījumā, skatoties no veidotāja (*subjekta*) un veidojuma izpildītāju (*objektu*) attiecību viedokļa, **valsts subjekts ir ideoloģija, bet objekti ir visi valstij piederīgie un ideoloģijas prasību izpildītāji.**

*(Te vajadzētu noskaidrot kādu vēsturiski ieviesošos maldinošu anormāliju. Tā nu ir noticis, ka pēdējo gadsimtu laikā, reizē ar tā saucamo “apgaismību”, ir ieviestas maldinošas ilūzijas un uz pretējo apvērsta Īstenības ainas. Visa šodienas dzīve un tās paradigma ir nostatīta no kājām uz galvas. Tādā apvērstā skatījumā tiek aplūkoti un skaidroti kā šodienas, tā arī pagātnes notikumi, kas pilnībā izslēdz patiesās – reālās ainas izziņu un tai atbilstošu darbību.*

**Apvērstā “realitāte” un “normalitāte” katru Cilvēka darbību noved pie destruktīvām sekām.** Tā darbojoties, viņi nonāk atpakaļ pie tā paša, ar ko šī Cilvēces rase sāka savu attīstību. Tikai tagad tai nav toreiz bijušo attīstības potenču un iespēju, kādas tai bija tad, kad dzīves paradigma neizkropļoti izrietēja no Dabiskās Kārtības Normu Sistēmas Normām – bija saskaņā ar Īstenību. **Apgriezti aplūkojot, nevar izprast normālas dzīves loģiku un sasniegt normālajā dzīvē dabiski esošo.** Vēl vairāk – “**COVID**” **mistifiskācijā ievieš tā saucamo “jauno normalitāti”, kas būtībā ir dehumanizācija.** Te jāņem vērā arī tas, ka tā saucamās “attīstītās” Rietumu valstis ar ASV priekšgalā ar nodomu pasaulē izplata haosu un destruktiju ar kā pielietojumu graujot konkurentus, pašas sev iekārtoto subjektīvi labāku realitāti. Pēdējie piemēri ir **Libānā** veiktā politiskās situācijas destabilizācija un tai sekojošais apvērsums – Francijai vajadzīgās valdības iecelšana **un Baltkrievijā Gejropas**, caur tās ideoloģijai pakļāvīgo IT darbinieku sektoru, **izvērstais valsts apvērsuma mēģinājums, kurā aktīvi, sev nākotnē lielas nepatikšanas krājot, piedalās arī “ķenču” valsts.**

Viens no apvērsta “realitātes” uzstādījumiem ir prasība būt objektīviem, būt ar objektīvu skatījumu, vērtējumu un spriedumu – rīkoties objektīvi, ar to pašu nosodot subjektīvismu. Tiek iegalvots, ka subjektīvais ir nepilnīgs, nepilnvērtīgs un tāpēc neesot nopietni ņemams, ka subjektīvai esot šauri savtīgi orientēts, bet objektīvais esot vispusīgs un patiess. Tomēr ir tieši pretēji.

Noskaidrosim jēdzienus.

**Subjekts ir ar darbības varu un atbildību apveltīts situācijas veidotājs, radošais un vadošais lēmumu pieņēmējs.**

**Objekts ir subjekta izveidotās situācijas elements, tas, uz ko attiecas pieņemtie lēmumi, ir subjekta radītais un vadītais.**

Lai darbotos un uzņemtos atbildību, ir jābūt mērķim, sapratnei par darbības apstākļiem, vidi, mērogiem un sekām. Tātad ir jābūt vispusīgam pārskatam par bijušo, esošo un topošo. To visu sevī satur subjektīvais. **Subjektīvais ir pilnīgākais, visaptverošais un pareizākais.**

**Objektam nav sava esamības mērķa, nav lēmumu pieņemšanas iespēju un notiekošā seku izmantojuma savā labā. Objekts nepārvalda savas darbības augļus. (Vergam nepieder viņa darba augļi – vergs ir objekts, bet subjekts ir viņa darbu organizējošais un darba augļus pārvaldošais vergturis, tāpēc šodien, kapitālismā, visi “darba ņēmēji” ir “darba devēja” vergi.) Objekts ir subjekta rīcības atkarībā. Tāpēc objektīvais ir apstākļu atkarībā ierobežotais.**

Objektīvā (apstākļos ierobežotā) Cilvēka pozīcija izriet no **“Kristietības” ideoloģiskā uzstādījuma par Cilvēku kā Dieva vergu – to, ka bez Dieva gribas Cilvēks pats nekā nevarot, kas principā noliedz gribas brīvību, un ar to Cilvēku pielīdzina dzīvniekam. Objektīvisms pamato verdzību un tās pieļaujamību, ar ko Cilvēkam atņem tuvību ar Radītāju un izcelsmi no Radītāja (Cilvēks nav Dieva instruments, Cilvēks ir Dieva līdzstrādnieks), kas savukārt Cilvēkam atņem viņa mantojumu – attīstības virzienu un attīstības rezultātu - Dievišķo potenci atvēršanos Cilvēka dvēselē. Tas ir pilnīgā pretrunā ar pašas baznīcas sludināto evaņģēliju tekstiem.**

- **Prasība pēc objektīvisma ir virzība uz pasīvu bezatbildību apstākļu verdzībā.**
- **Ņemot vērā lietu patieso Filosofisko dabu, es savos darbos cenšos būt mazāk objektīvs un pilnīgi Subjektīvs.**

Otrais (no daudzajiem) maldīgais un maldinošais uzstādījums ir par to, ka **valsts varas avots esot manipulējamā** un valsts institūciju, kā arī ar plašāku ietekmju resursu apgādātu struktūru (arī banku un naudas kapitālu īpašnieku – “investoru”) atkarībā esošā tauta.

Kad likumdevēji (no “tautas” vidus “tautas izraudzītās” personas) raksta un izsludina naudas turētājiem vajadzīgos likumus un noteikumus, tad “izraudzītie”, būdami “investoru” objekti, ir tautu manipulējošie subjekti, bet likumpaklausīgā “tauta” caur viņiem ir manipulējama objekts. Kad vienotā sistēmā vienoti rati, krava tajos, kučieris un zirgs, tad kučieris ir manipulējošais subjekts, bet zirgs ir kučiera manipulāciju uz zemākajiem manipulējamiem objektiem – ratiem un kravu novadošs manipulējams objekts. **Tā līdzībā var aprakstīt valsts uzbūvi, kur kučieris ir naudas varas likumdevējs, zirgs ir varas orgāni, rati ir likumus un noteikumus izpildošā administrācija, bet krava ratos ir tā “tauta”, pie kuras tiek pielietoti likumi un noteikumi.**

Ja par sapratnes etalonu ņemam šo līdzību, tad redzam, ka ir absurds uzstādījums, ka kartupeļi maisos no sava vidus izvirza kučieri, jūdz zirgu un taisa ratus. Katram ir skaidrs, ka kartupeļi ir tikai atšķirīga lieluma dažādu šķirņu kartupeļi, rati ir kādu roku mērķtiecīgi - kādai vajadzībai piemēroti būvēti, bet zirgs ir pieradināts paklausībā un stingrā subjekta iejūgā turēts un turams, grožos vadāms spēks, kurš satrakojoties, var gāzt kā kučieri, tā ratus un samīdīt savu vedamo kartupeļu kravu.

Ratiem (administrācijai - ierēdņiem) ir vienalga kāds zirgs kurp tos velk un kāds kučieris tajos sēž. Ratiem ir vienalga, ko tie un uz kuriem ved. Tie tāpat ved kartupeļus, kā brauc tukšā. Tie tāpat vadā priekameitas kā mironi pēdējā gaitā vai laimes meklētājus svešumā. Ratiem ir svarīgi, lai labi smērētie riteņi grieztos, ceļš būtu līdzens un vienmērīgs, lai tos nepārkrautu, lai katra skrūve un dēlītis turētos labi zināmajā patstāvīgajā vietā un neviens tajos neko nepārtaisītu, bet tai pašā laikā smērē cik gribi, tie tāpat vienmēr čīkst,



ķīlējas un bremzējas, ratiem aizvien ir vajadzība kļūt lielākiem un saņemt aizvien vairāk smērvielu un visādu materiālo nodrošinājumu, “lai tie varētu konkurēt citu piedāvājumu starpā”. Rati vienmēr prasa palielināt kapitālieguldījumus to uzturēšanai. Ratiem vienmēr ir

- Par daudz darba,
- Pārāk smaga krava,
- Pārāk nemierīgs kučieris,
- Netīrs zirgs un
- Pārāk maz atzinības par viņu dzīves grūtībām tik svarīgā darbā.

Tāda shēma ir katrā valstī neatkarīgi no tā, kādu varas pielietojuma modeli tā deklarē. Cita nav un nevar būt – visur un visam ir sava hierarhiskā uzbūve. Tā ir uzbūvēts mūsu Visums. **Pati manipulācija, kā vadības mehānisms ir dabiska un nepieciešama** – bez kučiera manipulācijas krava netiks aizvesta. Jautājums ir tikai par to, kur un kāpēc kustas rati. Ratos vestā krava – šķirnes kartupeļi var tikt nogādāti kučiera apcirkņos un dot nākošo ražu – turpināt kartupeļu šķirnes dzīvi – nest Nākotni, bet var arī tikt pārdota ārzemju kandžas tecinātājam, ar ko kučierim kabatā ienest maukumājā notrallināmu un ārzemju bankā noguldāmu naudiņu un tā dzērāju māgās beigt kartupeļu dzīvi – atņemt Nākotni.

Tad, kad kartupeļi tiek vesti uz kučiera mājām un kalpo kā saimes, tā arī kartupeļu Nākotnei – ir **Valsts iekšējo vajadzību apmierināšanai**, tad, atkarībā no ratu kustības virziena uz Nākotni vai pagātnē, tā ir **tautas saimniecība** vai nacionāli orientēta ekonomika, bet kad kartupeļus ved ārzemju kandžas dzinējam, lai tā iegūto naudu tērētu kandžas tecinātāja un viņa biznesa partnera preču pirksanai – **orientējas uz ārvalstu ekonomisko vajadzību apmierinošu eksportu**, kā tas tagad ir “ķenču” zemē Latvijā, tad tā ir **kompradorā ekonomika**, kura neļauj veidoties attiecīgās populācijas valstij, tad “kučieris” ir **svešzemju naudas varas resursu turētājs un viņa Ideoloģija**, kam iztop “zirgs” un “rati”, kā labā vergo “kartupeļi”.

Te vajadzīgi divi citi atmaskojumi, kuri abi noved pie korupcijas cēloņu izpratnes un tā, ka **korupcijas apkarošana ir cīņa pret kompradoro ekonomiku**, lai ieviestu nacionāli orientētas valsts ekonomiskos pamatus, vai tautas saimniecību.

- **Kompradorā ekonomika ir korupcijas bāze un cēlonis.**
- **Kompradorā ekonomika un iedzīvotāju labklājība suverānā valstī ir nesavienojami, savstarpēji izslēdzoši jēdzieni.**

Pirmais atmaskojums attiecas uz to, kāpēc es, rakstot “tauta” lietoju pēdiņas. Lieta tāda, ka apgalvojumā “tauta ir varas avots, cēlonis, nesējs” (vara pieder tautai) vārds “tauta” liek domāt par kādu vienotu homogēnu kopumu, **bet tā nav – tas ir maldinošs uzstādījums. Nekur nav, nekad nav bijis un nekad nebūs tādas homogēnas tautas** – ratu kravas. Virspusēji skatoties, kartupeļi nav sabērti ratos. Kartupeļi ir šķiroti pēc lieluma, glabāšanas un patēriņa vajadzības, sabērti maisos un aizsieti. “Tauta” ir vairāku, atšķirīga vecuma, amatu, prasmes, izglītības, dzimumu un dzīves veidu blakus pastāvēšana, kurā ir atšķirīgi kā bojāto, tā dzīvei derīgo dzīves mērķi, vajadzības, vērtējumi, sasniegšanas metodes un sasniegtā pielietojumi. Tas, kas der vienam, tas pats bremzē kādu citu, tāpēc runāt par “tautu” kā mehāniski vienotu kopumu un tāda pretrunīga interešu stāvokļa vienoto Varu un tās pielietojumu “tautas izvēlē” ir noziedzīga maldināšana, tāpat kā stāstīt, ka tā, lūk, esot tauta, kura izdara izvēli. Te darbojas hierarhiska uzpiršanas – korupcijas sistēma.

- **Nav tādas mehāniski vienotas tautas.**
- **Ir vienā veselumā Ideoloģijas saistītas kāda etnosa atšķirīgas dzimumu, izglītības, dzīves veidu un sabiedriskās dzīves izpratnes interešu grupas.**

- **Katrai grupai, atbilstoši tās interesēm, ir citas subjektīvās vajadzības un tāpēc to uzpirkšanai tiek radītas to vajadzībām atbilstošas vajadzību izpildes ilūzijas.**

“Tautas vara” liek domāt, ka manipulējamie kartupeļi, maisi, maisu šujamie diegi un aizsienamās auklas ir tiem, kuriem pieder tā vara, kura kučieri virza uz mājas apcirkņiem vai kandžas tecinātavu. Katrā “tautā” ir Cilvēki ar ļoti atšķirīgu, **viņu dzimšanas apstākļu noteiktu, sabiedrisko, Kultūras un ekonomisko, varas uzkrājuma pielietojuma spēju resursu.**

## **I. turpinājums**

Atkarība no tā, vieni tiek attālināti, bet citi pietuvināti varas pielietojuma – subjekta pozīcijai. Un te nu mūsu redzes lokā aktualizējas zirga vilkto ratu kustības virziens. **Ja rati kustas virzienā uz kolektīvismu - uz tautas saimniecību, tad tas ved Nākotnē, bet ja rati pagriezti uz eksporta orientēto kompradorismu - ķencisko individuālismā, tad tie nenovēršami atgriežas pagātnē un dehumanizācijā. Par to tagad raksta pat katra Veidamane – visi tie, kuri šo Latvijas ratu ķenču ceļu pagrieza atpakaļ destruktīvā individuālisma “ķenču” kompradoriskajā kapitālismā. Tagad viņi ir pašu radītā posta nosodījuma karognesēji un atkal vada savu “Latvijas ceļu” - bet uz ko?**

Ja kučieris ratus ved uz sava nama pusi, tad tas ir viens, bet, ja uz ārzemju kandžas tecinātāja brūzi, tad tas jau ir pavisam cits kučieris. Uz kolektīvismu Nākotnē vedošais to dara nama saimes, Zirga un ratu vestās kravas labā, bet “ķencisma” individuālismā vedošais domā par savu kabatu saturu un to tēriņu ārzemju “labumos” maukumājā.

**Un te nu, kur katrs grib sev lielāko kabatu un biezāko maku, visi ir pērkami. Var pirkt, nopirkt un pērk kā likumdevēju – kučieri, tā zirgus, ratus un kartupeļus. Katram ir sava cena – jo augstāk pa kāpnēm, jo vairāk maksā. Vislētākie ir kartupeļi – tos pērk ar solījumiem un tukšām cerībām. Viņiem stāsta, ka notiekot cīņa ar korupciju un tiekot uzraudzīts, vai tik kādam pie vēlēšanām nemaksājot par viņa balsi, bet kartupeļi ir stulbi, ka nesaprot – solījums paaugstināt pensijas, algas un vairot citus materiālos labumus ir tāda pati balsu piršana, tikai, ja tas tiek kaut daļēji izpildīts, tad tā naudiņa tiek izmaksāta mazliet vēlāk, bet jau no paša vēlētāja kabatas – no viņam paņemtajiem nodokļiem.**

**Kartupeļi nesaprot - tur, kur rati virzās pagātnē – uz ķencismu, korumpēti ir visi – katrs ir nopirkts par tam atbilstošu cenu.**

- **Tāpēc ķenču zemē visi ir kāda cita ārvalstīs esoša subjekta – maksātāja nopirkti objekti.**
- **Tur, kur ir eksportorientēta – kompradorā ekonomika, tur korupcija ir absolūta.**
- **Ārvalstu naudas maiss korumpēto valsti pārvalda ar tajā iepotēto ideoloģiju.**

**Ideoloģija ir tā, kura kučierim liek griezt ratus uz pagātņi, ķencismu, maukumāju un ārzemju banku vai arī uz kolektīvo Nākotni – kolektīvismu - iekšzemes vajadzību apmierināšanu tautas saimniecībā. Tādā kārtā mēs zinām, ka**

- **Varas avots ir Ideja.**
- **Varas nesējs ir Ideoloģija.**
- **Ideja un ideoloģija apvieno dzimumus, vecumus un amatus, Kultūras līmeņu dzīvesveidus.**

\* \* \*

*Ja saka, ka “vara pieder tautai”, tad uz varu skatās kā uz īpašumu un tādā gadījumā vara ir objekts. Tas ir apmēram tāpat kā zeme, meži un ūdeņi kolektīvajā saimniecībā, bet te kolektīvs īpašums esot vara. Kolektīvajā saimniecībā dabas resursu kolektīvā lietošana nozīmē to, ka nevienam nav tiesību tos privatizēt, bet kolektīvā varas “lietošana” ar tās vēlāku deleģēšanu “izraudzītajiem”, paver iespējas caur korupciju šo varu “privatizēt” korumpētāju rokās un lietot to savām vajadzībām, kas nozīmē to, ka valsts varas “privatizētājs” dabas resursus ir atņēmis “to likumīgajam īpašniekam”.*

*Ja kolektīvais īpašums uz dabas resursiem ir absurds (Cilvēks pieder Zemei un savas resursus Zeme dod Cilvēkam, kā savam darbā pieņemtajam darbiniekam – “Par derīgām tautām”), tad privātīpašums uz tiem ir vēl lielāka muļķība – tā varētu domāt cērmes par savu apdzīvoto zarnas apgabalu, bet runāt par varas piederību jau nav pat smieklīgi, bet tikai nožēlojami.*

- **“Pieder” – tas nozīmē kontrolētu īpašumu.**

*Īpašumu var iegūt vairākos veidos. Objektu var izgatavot (būt tā radītājs), var mantot, var nopirkt, var aizņemties, var nomāt, bet var arī nozagt. Tas gan nenozīmē, ka zaglis iegūst to savā likumīgajā – taisnīgajā īpašumā, jo tā likumīgais apzagtais īpašnieks savas īpašnieka tiesības ar apzagšanas brīdi uz nozagto objektu nezaudē.*

- **Zādzība nerada īpašnieka tiesības.**

*Te nu ir divas daļas šai “pieder” parādībai. Pirmā ir tā, ka “pieder” nozīmē kontrolē, bet kā mēs zinām, tad kontrolēt var tikai to, ko esi radījis. Automašīnas ražotājs kontrolē ražošanu un caur to arī ražotās automašīnas parametrus – tā ir tāda, kādu viņš to izgatavo. Automašīnas vadītājs nekontrolē automašīnas parametrus, bet tikai tās ekspluatāciju un tās kustību izvēlētajā ceļa posmā – autovadītājs nekontrolē automašīnu, bet tikai savu rīcību (saskaņā ar ražotāja dotajiem automašīnas tehniskajiem parametriem) tajā.*

- **Autovadītājs kontrolē savas attiecības ar automašīnu.**
- **Mums nekas nepieder, mēs tikai lietojam mūsu lietošanā nonākušus objektus.**
- **Vara, tāpat kā viss cits, Radītāja radītais, ko lieto Cilvēks, ir Radītāja kontrolēts.**
- **Cilvēks varu nerada.**
- **Cilvēks varu lieto tam Radītāja sniegto iespēju robežās.**

*Te ir redzams neizglīto vai noziedzīgo – ļaunprātīgo “kristiešu” sludinātāju Īstenības izkropļojums par to, ka Cilvēks esot nespējīgs subjektīvai rīcībai, kaut gan apgalvojums par to, ka Cilvēks bez Dieva gribas pats neko nevarot, attiecas uz to, ka Cilvēks savā darbībā lieto Radītāja radīto un viņam, darbībai doto, Radītāja Gribas daļu – šī Radītāja Gribas daļa ir tā vara, kuru, savas gribas brīvības apstākļos, lieto Cilvēks.*

- **Radītāja Griba ir Varas cēlonis.**

*Nav dzirdēts, ka kāds Cilvēks būtu varu taisījis. Cilvēks Varu (kā parādību) nevar uztaisīt tāpat kā Cilvēks nevar uztaisīt Vēju (kā parādību). Cilvēks, izmantojot Vēja parādības esamību, savu tehnisko iespēju robežās, var izraisīt gaisa kustību. Bet Cilvēks, pavisam noteikti, var savā labā izmantot Vēju kā parādību un kā gaisa kustību.*

*Nav dzirdēts, ka kāds būtu Varu no Radītāja nopircis – nav tāda Radītāja parakstīta vai citādi apliecināta dokumenta par savas varas pārdošanu un to, ka kāds to varētu tālāk*

pārdot. Tāpat mēs neko nezinām par to, ka kādam uz zemes būtu Dievišķa vara – ka viņš varētu radīt visu to pašu, ko var Radītājs.

- **Vara ir varēšana – spējas.**
- **Ar varas lietošanu rada apstākļus – ar varu subjekts manipulē objektus.**
- **Ja tautas “izraudzītie” nevar uzlabot tautas dzīves apstākļus, tad tautai un tās “izraudzītajiem” nav tādu spēju, bet, ja tauta nevar izraudzīties spējīgus “izraudzītos”, tad tautai nav derīgā lietošanas un izraudzīšanās spēju. Tad tā ir Radītāja iznīcībai izmestā “nederīgā sāls”.**

*Ir maz ticams, ka kāds būtu ticis ar Radītāju un varu no viņa aizņēmis. Tad būtu Radītāja norāde – uz cik ilgu laiku un to, ka pašam Radītājam tās uz šo laiku nebūtu vai būtu par kādu daļu mazāk. Tā kā mēs neko tādu nevaram konstatēt, tad tāda aizņemšanās atkrīt.*

*Tāpat “tauta” nevar uzrādīt nekādu kaut kā apmaksātu Radītāja varas nomas aktu un tas mūs vedina uz spriedumu, ka nav norādīts arī lietošanas laiks. Tāpēc var gadīties, ka tādā gadījumā tas jau sen ir beidzies. (“Par derīgām tautām.”)*

*Bet ir vēl viena iespēja – tas, ka Vara ir zagta – savtīgi izmantota. Zādzības faktu apstiprina tas, ka “tauta” paziņo, ka tā esot Radītāja Gribas radītās varas īpašniece – “vara piederot tautai”.*

*Tas nav pirmais sakrālās zādzības gadījums.*

*Pirmais notika tad, kad Romas pāvests sevi nolika Dieva vietnieka lomā.*

*Otrais ir saistīts ar Dieva Gribas izpildi – emisāra lomu uz zemes.*

*Sava Dievišķā plāna izpildei Radītājs uz zemi (uz noteiktu vietu noteiktam darbam noteiktā laikā) sūta savus emisārus – darbam atbilstošus Cilvēkus apvelta ar darbam vajadzīgo varu – spējām. Tad, katras valsts vadītājs – Valdnieks ir Radītāja tādām darbam izraudzīts, Vadīts un spēcīnāts. Tad tāds savas valsts valdnieks ir Radītāja Gribas izpildītājs un varas nesējs. Katrs Radītāja sūtītais emisārs ir Radītāja dāvāto Ideju uztvērējs un Ideoloģijas uzturētājs. Tad ir zināms, ka varas radītājs un kontrolētājs, dāvātājs – deleģētājs darba (Dievišķā plāna ietvaros) veikšanai ir Radītājs, kā vārdā un labā savas tautas labklājībai – Garīgajai, dvēseliskajai, Saprāta un fiziskajai attīstībai, caur ko notiek tautai uzticētais darbs zemes apgārošanai, tam, kam tā ir derīgā un kam tā ir zemes pieņemta strādā Radītāja sūtītais emisārs, līdzstrādnieks un darbinieks.*

*Tāda tauta nekad nesaka, ka tai pieder vara. Tad tāda tauta saka, ka tai dāvātās varas robežās izpilda Radītāja Gribu. Tad tādas tautas valdnieks nekad nesaka, ka tā ir viņa vara, bet to, ka tam dāvātās varas robežās izpilda viņu sūtījušā Gribu.*

*Ne pats Tu liels, bet Tava kalpošana*

*var kādu zīmi Tavā dzīvē likt.*

*Ne te Tavs vārds, ne Tava roka,*

*tik Tava kalpošana var Tevi Sūtījušo Teikt.*

*Ne pats Tu liels un ne Tavs vārds.*

*Vien Tava kalpošana Tev ceļa maize balta.*

*Tādā pasaulē par valdnieku var kļūt un būt tikai tam Radītāja izraudzītais, bet viltvārži ir varas zagļi. Izraudzīto pazīst pēc tā, ka tam dāvāto varu (spējas) tiem nevar*



atņemt (tikai ļaunprātīgi ierobežot) un to viņi lieto tautas labklājībai un Radītāja plānā, bet viltvārži – “klauni” zagto varas surogātu – manipulatīvo maldināšanu vienmēr izmanto paši savām egoistiskajām ķenciskajām vajadzībām.

**Romas Pāvests atbalstīja varas zagšanu, kad Karolingus “iesvaidīja” Merovingu tronī un sev “piešķīra” - uzurpēja Radītāja tiesības dāvēt valdnieku varu – taisīt emisārus. Ar to pašu aizsākās Radītāja atdalīšana no radījuma un Dievišķā plāna bremzēšana, kas tagad ir nostiprināta materiālistiskajā pasaules uzskatā, filozofijā, ekonomikā un tiesību sistēmā, kurā varas zagšana ir fiksēta un apstiprināta apgalvojumā, ka “vara piederot tautai”. Tas, ka to vēlāk šim zaglim nozog cits zaglis, ir tikai tādas Radītājam pretdarbīgas – ķencīgas pasaules iekšēja kārtība un daba.**

Tas nu būtu par pirmo aspektu – objekta piederību īpašniekam, bet ir jau arī otrs aspekts un proti – **Ideja un Ideoloģija** nav objekts, bet pēc savas vadošās dabas **ir subjekts**. Tāpēc te apgalvojums “Vara (Ideja) pieder Idejas radītājam tautai” ir vairāk kā smieklīgs.

Tas apgalvo, ka objekts pārvalda subjektu, ka kalpam pieder kungs, ka automašīna pārķer un kontrolē tādu savu stūres grozītāju, kurš kalpo automašīnas interesēm braukt no vienas vietas uz kādu citu, tās izraudzītu vietu.

*Nu murgi taču!*

Atgriežoties pie tā, ka valsts ir subjekta – Idejas un tās radītās ideoloģijas objekts, caur kuru realizējas Ideja, bet Cilvēki ir valstī Kultūras apvienotie teritorijas iedzīvotāji – Zemes pieņemtie resursu apstrādātāji un apgarnotāji un tā, ka katras valsts konstrukcija pieļauj tikai tajā paredzētās darbības; mēs tagad veram aplūkot Samtenes jautājumu “vai Pūķi un Varoņi neieņem to pašu ķencu sava labuma sargāšanas pozīciju?”

Visa Cilvēkam un Cilvēcei apkārtesošā intelektuālā telpa ir Ideju piestrāvota, bet Cilvēks tās pieņem savā apziņā atkarībā no apziņas attīstības pakāpes, kur pēc tam tīra, nesakropļota, patiesa apziņa tās tīrā veidā asimilē un inkorporē savā rīcībā vai, daļēji pieņemot un cenzējot, izkropļo un izkropļotā veidā pielietojot, kropļo savu dzīvi.

Tā kā mēs zinām, ka Cilvēka darbību regulē Ideja, ar kuru tas atrod savas apziņas saskaņu (*apziņa savas dabas aicinājumā piekļaujas tās dabai atbilstošajai Idejai un Ideoloģijai*), mums ir divi atšķirīgi varoņu rīcības modeļi. **Abos gadījumos tā ir darbība saskaņā ar kādu ideoloģiju.**

Pirmais ir Samtenes iedomātais – Varoņu atteikšanās no viņu pašu pieņemtās un ķencu uzspiestās izolācijas un iekļaušanās ķencu izvēlētajā korumpētajā kompradoru ekonomikā ar tās “kartupeļu” labklājības uzlabošanu tā, kā to saprot korumpētie “kartupeļi” – viņu kabatu paplašināšanu un naudas maku uzbiezīnāšanu, kas nozīmē šķiru cīņu – citu kabatu sašaurināšanu un naudas maku placināšanu – cīņa par naudu, kas ir savstarpēja novājināšana.

Pirmajā gadījumā tā ir korumpēto kartupeļu, ratu, zirga un kučiera ideoloģijas pieņemšana ar maldīgu domu, ka kompradorās ekonomikas ietvaros tur, kur katrs zog savu iespēju robežās, ir kāda iespēja “labojot nepilnības” uzlabot tādas korumpētās valsts iedzīvotāju dzīvi – piepildīt viņu naudas maciņus ārzemju labumu pirkšanai. Tas ir pretrunā ar korumpētāja – ārvalstu kučiera interesēm un darbību, tam, kāpēc tāds korumpētājs ir sev, savām vajadzībām iekārtojis tādu korumpēto ķencu kompradoro ekonomiku (*uz korumpējošo kolonizatoru un korumpēto koloniju vienmēr skaidri norāda bankas kredītprocentu starpība kolonizatoru un kolonijas zemēs*), kārtējo koloniju ar tās koloniālo ratu administrāciju.

Tāpēc, vai nu tā ir vispārēja atbrīvošanās kara – sacelšanās ierosināšana (*ko nevēlas ķencīgie kartupeļi – tas viņiem atņemt korumpēšanās iespēju cerības*), vai arī **sistēmas radītais sistēmas līdzsvarotājs** – tas, kas nemainot sistēmu, tajā ienes kādu “taisnīguma” ilūziju. Tas ir “cēlsirdīgais laupītājs”- Robins Huds, kurš, bagātajiem atņemot tautai iekasētos nodokļus, tos atdod atpakaļ tautai. Varoņu gadījumā Robins Huds ir sociāli orientētas valsts resursu izmantošana iekšējo vajadzību apmierināšanai – “ražot tāpēc, ka ražojums ir kādam vajadzīgs, bet ne tāpēc, ka tas nes peļņu”.

Tomēr tas ir pretrunā ar katra ķencīgā kartupeļa vēlmi uzbiezēt uz citu noliesēšanas rēķina un tāpēc Robins Huds te ir vienkāršs brutāls spēks, kurš atņem biezajam un, atņemto, nekā nemainot valsts konstrukciju, izdala plānajiem kartupeļiem, lai viņi to varētu tērēt tāpat kā to dara biezie – uz aukām un ārzemju kūrtu izpriešām, televizoriem, datoriem, telefoniem un moderniem neēdamiem priekšmetiem “pārtikas lielveikalos”.

Tā kā biezie ir vāji patērētāji – viņu ir maz un viņiem jau visa kā ir diezgan, tad naudas aprites (*banku bagātināšanai*) veicināšanai – patēriņa aktivizēšanai pašas bankas ir ieinteresētas kreditēšanā - naudas nopludināšanā uz kartupeļiem, kas atduras ratu pretestībā – nopludināmo resursu izlaupīšanā caur valsts budžetu – tā sabāšanu savās un sev pietuvināto kabatās. Tāpēc Samtenes aicinājums ir, nekā nemainot valsts konstrukciju, Varoņu iesaistīšana ratos. Un te nu ir jautājums:

- Vai kompradorā kapitālisma ideoloģijas veidotā valstī – var darboties kolektīvisma ideoloģijas rati?
- Vai kolektīvisms var darboties individuālisma labā?
- Vai, Samtene, domā, ka tā Varoņus un Pūķus pielietojot, viņa var mainīt viņas kā kartupeļa vai ratu lomu un stāvokli šajā valstī!?
- Vai Samtene domā, ka ratos sēdošie Varoņi kādā veidā mainīs zirgu un kučieru domas un darbību?
- Vai Samtene domā, ka Varoņi Zirga lomā sev atradīs labāku ārzemju kučieri?
- Vai Samtene nezina, ka kučieris izvēlas un nopērk vajadzīgo Zirgu?
- Vai Samtene domā, ka Varoņi paši varētu būt par kučieri?
- Un ko tad par tādu kolektīvisma ideoloģijas inspirētu kučieri teiktu ķencīgais zirgs, rati un kartupeļi?

Tur jau ir tā lieta, ka individuālisma ideoloģijas iespaidā veidotā valstī nav iespējama kolektīvisma elementu darbība, bet ja tie tur izkropļotā veidā (*citādāk nevar*) tiek ieviesti, tad tie kalpo individuālisma sistēmas stiprināšanai un vājāko novājināšanai. Tad tiek “privatizēti ienākumi tur, kur ir nacionalizēti zaudējumi”. Bagātie paņem peļņu, bet zaudējumus uzkrāj nabagiem. Bagātie aizņemas, bet parādu ar procentiem atdod nabaga kartupeļi. Tāpēc tāds Robins Huds tikai stiprina pērkamo muižnieku un viltus karaļu varu.

Otrajā variantā tā ir valsts konstrukcijas maiņa.

Otrajā variantā Varoņi nāk ar savu kolektīvisma Ideju, sociālisma ideoloģiju un sociālistiskās valsts konstrukciju. Tas nozīmē šajā ķenču valstī kļūt par kučieri un tāpēc uzsākt šīs zemes ratu atbrīvošanu no ārzemju kučieru (*banku*) grožiem un savas politiskās, ekonomiskās un militārās varas (*atbrīvošanās no atrašanās NATO sastāvā*) iedibināšanu. Tas nozīmē piedzīvot pilnīgu šīs jaunās valsts ekonomisko, politisko un militāro blokādi – to, kā šodien dzīvo Ziemeļkorejas tauta, ar noteikumu, ka Varoņiem ir ārzemju kučierus atbaidoši atomieroči. Ja varoņiem tādu ieroču nav, tad viņi tiek izziņoti par teroristiem un pret tiem tiek pielietotas kādas “ķenču valsts draugu” koalīcijas militārais spēks – intervence un demokrātiskās bombardēšanas, ko mēs labi zinām no Lībijas, Sīrijas, Irākas, Irānas, Korejas un Vjetnamas pieredzes.

- **Globālā kapitālisma apstākļos nav iespējama mierīga līdzāspastāvēšana, ne starp kapitālisma, ne starp dažādu ideoloģiju valstīm.**
- **Nav iespējama mierīga līdzāspastāvēšana starp pagātnē – dehumanizācijā novedošu kapitālistisko - ķencisko un Nākotni nesošo kolektīvisma sociālismu.**

Ja uz brīdi pieņemam, ka Varoņi tiešām te konstruē sociālisma valsti, tad paliek jautājums:

- Kā uz to reaģē ārvalstu kučieru korumpētais un korupciju izmantojošais ķenciskais zirgs, ķenciskie rati un kartupeļi?

## 2. turpinājums

Ķenči, protams, pretojas Varoņu sociālismam. Sākot ar protesta demonstrācijām, viņi ar ārzemju kučieru atbalstu pāriet pie aizvien agresīvākām “mierīgā protesta” formām, uz kurām Varoņi atbild ar “pārmērīgu spēka” un vardarbīgu “mierīgo protestantu asiņaino diktatorizēšanu”.

Ārzemju kučieru “ķenču valsts draugu” alianse kādā kaimiņzemē dibina “opozīcijas koordinācijas centra valdības ārzemēs” atbalsta fondu un tādas valdības ieviešanai valsī uzsāk “mierīgo protestētāju” apgādi ar naudu, ieročiem un nezināmajiem snaiperiem, kas kopumā noved pie pilsoņu kara, kurā varoņi uzvar par “koncentrācijas noņemtu upuru un mežabrāļu” – visu sociālismam pretoties gribošo ķenču pilnīgas iznīcināšanas cenu. Staļina humānisma puslīdzekļu represiju bēdīgās sekas ir redzamas šodienas nacisma atdzīvināšanā – **neiznīcināto pretinieku ideoloģijas nesēju esamībā.**

- **Tādā kārtā Varoņu nākšana pie varas un Varoņu valsts veidošana ir saistāma ar pilnīgu ķencisma ideoloģijas un ķenču likvidāciju.**

- Vai ķenči ir tam gatavi?
- Vai ķenči to pieņems?
- Vai ķenči to grib?
- Ko grib ķenči?

**Ķenči grib korumpējamu mērnieku** – korumpējamu varu korumpētā valstī, kurā viņi var atkorumpēt kādu zemes gabaliņu savam kaimiņam, nedomājot par to, ka kāds lielāks ķencis var izkorumpēt viņus pašus no viņu zemes pleķīšiem un siltajiem kaktiņiem.

- Kādas ir kartupeļa nacionālās intereses?

**Kartupeli interesē zemes reforma – iegūt “savu kaktiņu, savu stūrīti zemes” uz laba govus sūda bāzes, bet tālāk par to viņu vairs nekas neinteresē.** Kartupelim nav vajadzīga ienākumus nenesoša izglītība, zinātne un ieguldījumus prasošas sabiedriskās Kultūras attīstība. Tāpēc kartupelis vienmēr balsos par lielāko, individuālismu uzturošo, viņa personas brīvību un lielāko, kaimiņa brīvību ierobežojošo, diktatūru. Tāpēc kartupelis ieviesīs savu kartupeļa diktatūru pār visām citām valsts struktūrām. **Visiem būs jākalpo kartupeļu, cūkgaļas un sviesta eksporta vajadzībām, ko savām vajadzībām izmantos katrs kartupeļus kandzā pārdzīt gribošs kučieris.**

- **Katrs ķenciskais kartupelis korumpētiskāri grib pārdoties katram viņu pārkošajam ārzemju kučierim.**
- **Katrs kartupelis sapņo par Jurģiem uz kādu labāku apcirkni, kurā apcirkņa turētājs viņam solis labāko maksu par no viņa izdzīto kandžu.**

Līdz ar to Samtenes mājieni Varoņiem atteikties no savas pašizolācijas ir aicinājums uz ķenču “mierīgo protestētāju” likvidāciju “pārmērīga spēka pielietošanā” vai koncentrācijas nometnēs līdz pat pilnīgai ķencisma likvidācijai.

- Vai Samtene domā, ko raksta?
- Vai Samtene saprot, ka Varoņi neko nevar darīt ķenču labā tādēļ, ka ķenčiem nav vajadzīgi Varoņi un viņu darbs?
- Vai arī Samtene domā, ka Varoņi, kļūstot par kartupeļiem, “dēmonokrātiskajā vēlēšanu” kārtībā mainīs tagadējo kapitālistisko uz sociālistisko kučieri un tāpēc visi ķenciskie kartupeļi to ar sajūsmu pieņems?
- Vai tiešām Samtene domā, ka ir iespējama ķenču un Varoņu koeksistence - divu savstarpēji izslēdzošu Ideju ideoloģiju darbība vienā sabiedrībā un tās valstī?
- Kā vienā valstī var būt divi pretēji varas centri?
- Vai Samtene tiešām domā, ka Varoņi kalpos svešzemju kučieriem vai ķencīgajiem kartupeļiem?
- Vai Samtene tiešām domā, ka Varoņi nodarbosies ar dzīvo miroņu iezārkošanu?

Ir taču teikts “lai mirušie aprok savus miroņus”.

*(Tā saucamās “sociālās” valstis kapitālisma sistēmā ir tikai cits budžeta veidošanas un ekonomikas darbības mehānisms, kas nav vērsti uz kaut ko tādu, ko sauc par taisnīgumu un kolektīvu dzīvi kolektīvisma vērtībās – tas nav orientēts uz Cilvēku, bet tikai un vienīgi uz ekonomikas vecināšanu.)*

Nav nekādas mierīgas “dēmonokrātiskas” pārejas no individuālisma uz īstu kolektīvismu. **Ir tikai izvēle pretējās formas izmērdēšanas līdzekļos.** Individuālists nekad nepieņem kolektīvismu tāpat, kā kolektīvissts nekad nekalpos individuālismam. **Individuālists, pat piesaucot kolektīvisma lozungus, pats sevi nolemj iznīcībai.**

Te ir divas ar naudas (*enerģijas*) iegūšanas veidu saistītas parādības. Pirmā ir sabiedrisko attiecību struktūras izmantošana. Te ir jāsaprot, ka sabiedrība un valsts ir viena no atšķirīgām - “perpendikulārām” sasaistēm aplūkota parādība.

**Sabiedrība un valsts ir attiecīgā etnosa vai populācijas horizontālajās un vertikālajās saitēs vienotu personību kopums.**

**Sabiedrība veidojas kādas ideoloģijas apvienotu personību horizontālajās (ideoloģijas diktētas radniecības) saitēs.** Tās var būt etniskas, bioloģiskas vai Kultūras radniecības saites.

**Valsts ir vertikālās - Sabiedriskās attiecības organizējošās un atšķirīgus sabiedrības slāņus dinamiskajā līdzsvarā attīstībai manipulējošās saites.** Tāpēc kapitālisms pakāpeniski noārda kā horizontālās, tā arī vertikālās sabiedrību un valsti veidojošās saites, bet, tā kā sabiedrība ir kapitālisma vajadzību apmierinātāja, un kapitālisma ideoloģijas radītā valsts ir kapitālisma vērtību sargātāja, tad, sagraujot sabiedriskās un politiskās saites, kapitālisms iznīcina pats sevi.

Tāpat katrai enerģijai ir divi aspekti – pozitīvais (*aktīvais*) un negatīvais (*pasīvais*).

**Enerģijas pozitīvais aspekts darbojas formu un struktūru veidošanā. Pozitīvais aspekts nes sadarbību** – kolektīvismu un kolektīvisma uzturēto kolektīvo labklājību. Kolektīvā labklājība veidojas, piesaistot pozitīvo enerģijas aspektu.

- **Kolektīvā vairošana piesaista visus enerģiju pozitīvos aspektus, kas formas veidošanā līdzsvarojas ar negatīvajiem aspektiem.**

**Negatīvie (pasīvie) enerģiju aspekti ir saistāmi ar individuālismu un kolektīvā noārdīšanu.** Kolektīvo un kolektīvās labklājības ārdītāji, noārdot kolektīvo, atbrīvo un savai



individuālajai labklājībai izmanto enerģiju negatīvos aspektus. Abi aspekti ir enerģija, tāpēc tos var vienlīdz izmantot, bet to radītās labklājības daba ir diametrāli pretēja. **Pozitīvā ir ilgstošā kolektīvā labklājība, bet negatīvā ir individuāli īslaicīgā labklājība.** Ilgstošā labklājība tiek sasniegta uzturot līdzsvarā formā ietērptos pozitīvos un negatīvos enerģiju aspektus.

Katras lejupejošās sabiedriskās attiecības, noārdot iepriekšējās formācijas uzkrātās enerģijas pozitīvos aspektus, atbrīvo tajās esošos negatīvos aspektus un tādā veidā veģetē – parazitē – vampirizē tās enerģētiskos sabiedrisko saišu uzkrājumus. Katra lejupejošā formācija rada jaunas, sev raksturīgas tehnoloģijas un vienlaicīgi, graužot iepriekšesošās sabiedriskās attiecības, ar ko iegūst tur ieguldīto enerģiju, degradē tajā dzīvojošo Cilvēku personības un personību attiecības.

- **Augšupejoša sabiedriskā formācija paaugstina kolektīvisma kvalitātes.**
- **Lejupejoša sabiedriskā formācija degradē kolektīvās saites un to kvalitātes.**

Lejupejošās formācijas labklājība ir atkarīga no izlaupāmās formācijas enerģijas uzkrājumiem, tāpēc, tiem beidzoties, iet bojā arī resursu izlaupītājs. Tādā kārtā, kapitālisms ne tikai noārda feodālisma sabiedriskos uzkrājumus, bet arī, ieviešot savas tehnoloģijas, degradē Cilvēku personības. Kapitālisms mirst tad, kad tā degradētās personības vairs nepiegādā tam vajadzīgo enerģiju – kad tās kvalitāte neatbilst pieaugošajām parazitū prasībām. Tad vampirizējošā formācija, pārejot uz vēl zemāku attiecību tipu, beidz savu darbību. Tā tas turpinās līdz attiecīgās populācijas sabiedrisko saišu izžušanai tajā daļā, kas ir augstāka par dzīvnieciski fizioloģisko vajadzību apmierināšanu.

- **Kapitālisms, noārdot savu patērētāju personības, ir nonācis situācijā, kurā patērētāju un ražotāju vajadzības nav savstarpēji saskaņojamas.**
- **Kapitālieguldījumi vairs nenes kāroto peļņu.**
- **Kapitālieguldījumi vairs nav varas avots.**
- **Tas ir “Covid-19 pandēmijas” mistifikācijas saturs un cēlonis.**

Jau pagājušā gadsimta 70.gadu sākumā, veicot ASV ekonomikas un PSRS (*jau kapitālisma patēriņa ideoloģijas iedragātās*) tautas saimniecības sasniegumu rādītāju analīzi, varēja redzēt, ka divu sistēmu sacensībā, ASV ir neglābjami zaudējusi. Lieta tā, ka PSRS tautas saimniecības rādītāji izrietēja no tās reālajiem darbības mehānismiem, bet ASV ekonomika turējās uz totāla patēriņa kreditēšanas mehānisma – **jau toreiz ASV ekonomika bija mākslīgi uzpūsts burbulis.** Vēlāk, kad Reigana laikā tā sāka acīmredzami stagnēt, to glāba Reiganomikas “helikoptera nauda” – katram āmurikānim izsniedza tūkstoši dolāru, ar kuru palīdzību, tos realizējot caur tirdzniecības tīklu, izdevās iekustināt reālo ekonomikas sektoru.

Tagad kopš tiem laikiem ir daudz ūdeņu aiztecējis un ASV ekonomika vairs nav tā, kāda bija Reigana laikos. Toreiz tā balstījās uz demokrātu un republikāņu interešu vienību. Tagad tās vairs nav. Ir mainījušās reālā un banku sektora ekonomikas attiecības. **Tagad nauda taisa naudu naudas spekulācijās – tai nav vajadzīgs reālais sektors – ražotājs un patērētājs.** Tagad ir notikuši lielākie finansu struktūru burbuļu bankroti. Baņķieri un ražotāji vairs nav “vienos ratos kučieri”. **Tagad katram ir savi zirgi, rati un kartupeļi.**

Padomju laikā lamāja “stagnāciju”, kas bija ideoloģiskā līmeņa stagnācijas un lejupslīdes rezultāts - kapitāla neatražošana – tas pats, kas ASV tika pārvarēts ar Reigana “helikoptera dolāriem”. Pēc tam rietumu pasauli uz kādu laiku glāba PSRS tautas saimniecības sasniegumu izlaupīšana, Irākas un Lībijas “diktatoru” “noslēpumaini” zudušie zelta miljardi.

Taču tas nekā nevarēja situāciju risināt kardināli. Nostiprinoties demokrātu banku spekulāciju mehānismiem un likvidējoties – uz dienvidaustrumāziju pārceļoties reālajam ražošanas sektoram, ASV un visai rietumu pasaulei zuda reālās ekonomikas pamats, kā arī pieauga degradēto iedzīvotāju masa. **Pienāca tas, ko “kenču” valstī sauca par dižķibeli**, bet visur citur par 2008.gada ekonomisko krīzi, kura patiesībā ir šī kapitālisma agonija. Tā nav atrisināta un beigusies līdz šai dienai, tāpēc uz skatuves tika uzvesta “Covid-19 pandēmija”, kuru “ķenču” valstī tagad sauc par “covid situāciju”.

- **“Pandēmija” ir tipiskas revolucionārās situācijas risinājums.**

Revolucionārā situācija ir tad, kad “augšas vairs nevar, bet apakšas negrib”. Šajā gadījumā valdības nevar ietekmēt un atrisināt jau no 2008.gada ilgstošo kapitālisma agoniju – ir acīmredzama valdību nespēja (“*augšas nevar*”), bet patērētāji, no kā acīmredzami **savā mainītās apziņas realitātes pasaulē izdalās beznacionālā IT speciālistu populācija** ar savu specifisko subkultūru nav mierā (“*apakšas negrib*”) ar reāli krītošo dzīves un sadzīves apstākļu līmeni. Tajā paša laikā ir redzama globāla valstu demontāža - valstis, valdības un to institūcijas kļūst aizvien iluzorākas. **Pat naudu, kriptovalūtu veidā, tagad taisa privātpersonas**. Tāpēc valdībām vajag kaut ko tādu, ko tās “var kontrolēt”, un kur tās var parādīt savu administratīvo varu – to, ka tās “kaut ko var pat tad, ja apakšas to negrib”. No šīs puses skatoties, “Covid-19 pandēmija” ir pastāvošās varas “glābšanas riņķis” – idiotisks pierādījums tam, ka tās vēl uz kaut ko ir spējīgas.

Te varētu uzdot jautājumu:

- Kāpēc tāda pārspīlēta uzmanība tik nekaitīgai (*un iespējams visu laiku eksistējošai*) vīrusa darbībai?
- Kāpēc tā ir tieši pretēja attieksmei pret HIV infekciju, kurā ir uzstādījums – nekādas “sociālās distances” – nekādas diskriminācijas pret šo perverso radījumu pārnēsāto infekciju?
- Kāpēc par pandēmiju neizsludina herpes vīrusa infekciju, kura skar apmēram 80% planētas iedzīvotāju?
- Kāpēc nav tādas cīņas ar citām, daudz smagākām slimībām?
- Kāpēc ir tāda cīņa ar to, kas patiesībā, reāli vērtējot, nav nekas ārkārtējs – ir parasta respiratorā saslimšana, no kādām katru gadu mirst pat lielāks fiziski novājināto, veco un psiholoģiskā terora upuru skaits?

Atbilde ir ļoti vienkārša.

Te katrs akli “nacionālajām interesēm” un “nacionālajai” valdībai ticošais redz “valdības” spējas realizēt “intereses” un to, ka tāda viņa vēlēta “valdība” ir valdība un tas, ko tā dara, ir viņa interesēs.

Te katrs domājošais iedzīvotājs redz savas valsts valdības rīcības neatbilstību reālajai situācijai un tāpat šīs valdības idiotismu – teatrālo rīcības spēli pašsadmātos apstākļos.

- Ko reāli dara valdības?

**Valdības administratīvā resursa apmēros atbalsta melīgo informatīvo teroru – “Covid – 19 pandēmijas” mistifikāciju.** Šīs mistifikācijas ietvaros notiek liela apmēra ietekme uz iedzīvotājiem. Tiem tiek iestāstīts par kādām tos apdraudošām šausmām, kā novēršanai tiem ir sevi jāpakļauj, kādām “pasargājošām” darbībām – Covid testu veikšanai.

**Te nu ir tāda interesanta lieta.** Pirmkārt, mēs redzam, ka valdību uzspiestās pandēmijas akcijas nav medicīniski, bet tikai un vienīgi psiholoģiska spiediena orientēts – tās

pieradina pie pakļaušanās totālai, acīmredzami postošai, nekā nepamatotai administratīvai diktatūrai.

- Uz ko vērsta tāda diktatūra?

Atbrīvojoties no visa informatīvā trokšņa, mēs redzam, ka tā virza uz masveidīgu procedūru – koronavīrusa meklēšanas testiem – uz svešķermeņu bāšanu degunā un mutē. Ja kādai globālai struktūrai ar pietiekami lielu resursu ir plāns, kurā ir iekļauta kādas patiešām nopietnas – specifiskas infekcijas, bioloģiskas informācijas (*piem., neauglības vai intelektuālās aktivitātes bremsēšanas*) vai parazītu izplatīšana, tad ir jāveic pietiekami plaša iedzīvotāju inficēšana ar ieplānotās slimības izraisītāju. Tādu inficēšanu var veikt ar pietiekami plašu “testēšanas” procedūras izvēšanu.

Atcerēsimies, ka Cilvēcē pieaug intuitīvā neuzticēšanās vakcīnām (*problēma nav vakcinēšanā, bet vakcinēšanas izmantošanā savtīgu – ļaunprātīgu mērķu sasniegšanai*), ir uzkrāts pietiekami plašs faktu materiāls par Geitsu un citu līdzīgu fondu ļaunprātīgo vakcīnu pielietojumu, kā arī to, ka pēdējo gadu laikā ir izgāzušās vairākas viņu ieplānotās masveidīgās vakcinēšanas akcijas. Tas mums norāda tādu fondu darbības virzienus un plānus. Tāpēc ir skaidrs, ka tie meklēja un ir atradusi savu problēmu risinājumu “Covid-19” testēšanas procedūrā.

- **Testēšana var būt inficēšana.**
- **Testeris var būt inficēts ražošanas vietā un laikā.**

- Vai tam ir kāds pamatojums?

Izrādās, ka ir, un tas ir otrais svarīgais ar naudas iegūšanu un izmantošanu saistītais apstāklis.

**Nauda ir varas iegūšanas - uzurpēšanas – zagšanas līdzeklis.** Kapitālisms ir naudas ražošanas mehānisms. **Tad, kad ir sasniegta pilnīga (naudas nodrošinātā) informatīvā, politiskā, ekonomiskā un militārā vara, tad nauda un tās ražošanas mehānisms vairs nav vajadzīgs.** Naudas ražošana notiek, patērētājiem, par banku emitēto naudu pērkot ražotāju saražoto preci vai arī saražotās naudas ieguldījums spekulatīvās ārpuspreču ražošanas shēmās. Naudu ražo ražojošais kapitāls un ražojuma pircējs. Kad vairs nav vajadzīga nauda kā varas iegūšanas un manipulāciju instruments, tad vairs nav vajadzīgs ražojošais kapitālists un patērētājs. (*to rakstīju rakstā “Pavisam cits stāsts.”*)

Tāpēc tagad, kad jūdokrātijas rokās ir globālā vara, tai vairs nav vajadzīgi liekie blakusiedzīvotāji – ražojošie kapitālisti, viņu ieceltās valdības, administrācijas un patērētāji. Tā nav kāda mirkļa fiksā ideja. Tādas lietas tiek plānotas (*anglosakšu “venēcieši” to plāno jau kopš 18.gadsimta*) un ir izvērstas iepriekšējo gadu simtos, kā to redzam jūdokrātijas darbības vēsturē un tās virzībā.

- **Ir acīmredzams, ka jūdokrātija likvidē tai nevajadzīgās valstis, valstu valdības, ekonomikas un patērētājus – ķencīgos iedzīvotājus.**

### 3. turpinājums

Varētu jautāt:

- Kāpēc absolūtā vara likvidē tās iegūšanas instrumentus?

Atbilde ir vienkārša.

**Pirmkārt**, tāpēc, ka absolūtās varas apstākļos tie vairs nav vajadzīgi, bet ir apgrūtināši un problēmas radoši. Nauda jūdokrātu rokās bija valstu un sabiedrību kontroles instruments. Kontrolējot viņu valstis un sabiedrības, kontrolēja un manipulēja Cilvēkus. Tagad, kad katram Cilvēkam caur viņa lietoto datorizēto tehniku var piekļūt tieši, tad vairs nav vajadzīga sabiedrības kontrole un tādas kontroles instrumenti.

**Otrkārt**, tāpēc, ka tos varētu izmantot citi konkurenti, ja tādi rastos. **Absolūtā vara ir vienas šauras Cilvēku grupas interesēs radīta un rokās esošas, ideoloģijas vadīta, vara visā pasaulē. Jūdokrātiem (“apklātā galda” doktrīna) tas neizdevās ar anglosakšu impērijas un trockistu palīdzību, bet tagad tas ir izdevies ar patēriņa, netikumības un patmīlības kulta, vispārējas datorizācijas (apziņas dehumanizācijas) un internetizācijas palīdzību. Šis pats patēriņa kulta, degradējot patērētāju un ražotāju, tagad kalpo arī kapitālisma graušana.**

Peļņu meklējot, ražošanas un investīciju pārvietošana uz Āzijas valstīm **rietumvalstu iedzīvotājus noveda pie** pašapgādes, darba vietu un dažāda veida **drošības zuduma**, kur galvenie cēloņi ir darba kolektīvu, darba vietu, profesionālo spēju zuduma un **darba** spējīgo un **gribošo iedzīvotāju skaita samazināšanās. Nākotnes mērķu trūkums, stabilitātes - plānošanas iespēju zudums iedzen pesimismā un atņem vēlmi dzīvot** un sasniegt (*kas ir paš un piespiedu izolācijā iedzīto cilvēku imunitātes zuduma - nāves gadījumu skaita pieauguma un jaunatnes “ekoloģisko skumju” pamatā.*)

Kad kapitālisma ekonomikā bija augsts rūpnieciskās ražošanas īpatsvars, tad iedzīvotājiem izsniegtie lētie kredīti un Reigana “helikoptera nauda” kustināja un uzturēja pie dzīvības ekonomiku. Tagad, kad ir izplēties banku un biržu spekulāciju kapitāls, kad, neatkarīgi no ražojošā kapitālisma, banksteru kapitālisms dzīvo pats savu atsevišķo dzīvi, tas vairs nestrādā. Tagad ASV Trampa izsūtītos čekus neatprečo veikalos, bet iegulda fondu spekulācijās un tas nekā neuzlabo ekonomisko stāvokli. Tieši tāda pati “helikoptera nauda” tagad tiks izdalīta Gejropas “klauniem” viņu govju identifikācijas pandēmijas seku likvidēšanai un ekonomiku stiprināšanai. Ir saprotams, ka tas nekādas pozitīvas sekas nenesīs. Tur, kur naudu izdala bez darba ieguldījuma, tur tādas naudas saņēmēji pārstāj strādāt. “Klauni” “valdībās” ir tādi paši patērētāji, tāpēc tad, kad viņi saņem tādus “covid” pabalstus, “valdības” pārstāj strādāt un nedara pat to, ko var darīt, bet pārvēršas par aklām naudas devēju norādījumu izpildītājām, tāpēc vienmēr ir jautājumi:

- Kā labā viņi darbojas?
- Kas notiks, ja nebūs norādījumu?

Tad, kad visi planētas iedzīvotāji pakļauti vienas ideoloģijas kontrolei, tad vairs nav sadarbības vai sacensības, bet jūdokrāti (*banksteru – “venēciešu” dzimtas*) savas vajadzības var apmierināt ar relatīvi nelielu vajadzību apmierinātāju skaitu bez tām sociālajām, ekonomiskajām un ekoloģiskajām problēmām, kādas tagad jūdokrātiem rada viņiem vairs nevajadzīgie rūpnieciskā un banku kapitāla ražošanas menedžeri (*“darba devēji”*) ar savām “labās dzīves” patēriņa ambīcijām un vajadzību kaut kā apmierināt “darba ņēmēju” patēriņa vajadzības.

Ja “zīrgus” palaiž desās, noraksta liekos “ratus” un ceļa malā izber vairs nevajadzīgos “kartupeļus”, tad “kučieri” var mierīgi sēdēt savās mājās un tur baudīt nekā netraucētu un mierīgu dzīvi – nav jau neviena, kurš varētu to apstrīdēt. Tāpēc **jūdokrāti globālā mērogā ir norakstījuši visus tai nevajadzīgos “darba devējus” un viņu “darba ņēmējus”.**

- **Tagad visiem – kā Merkelēm, Putiniem, Kariņiem, Šuplinskiņām, tā arī visādiem būvniekiem, apkurniekiem, apsaimniekotājiem un viņu izsaimniekoto namu īemītniekiem ir viens liktenis – viņu izslēgšana no dzīvošanai paredzēto saraksta**



– tam kalpo “Covid-19” pandēmijas mistifikācija – goju likvidācija ar pašu goju rokām.

Var iegrimt visādu freidistu psihologu iemirdzinošajās pašapmierināšanās formulās, pašmāju “klaunu” politisko runu (*par Krievijas šausmu atvairīšanu*) uzjundītajās “pareizajās” vēlēšanās vai bezdarbnieku “pār kvalificēšanās karjeras”ursos, bet tas nekā neatrisina galveno – to, ka jūdokrāti ir norakstījuši lūžņos un desās visus “ratus”, “zirgus” un “kartupeļus”.

Līdz šim jūdokrātija visus, kā Kariņus, tā Ozolus un “pēdējos gaismu izslēdzošos” aizceļotājus, uzpirka un iemidzināja ar domu, ka, “ja kas”, tad viņiem ir “čomodāns, stacija, laiva, lidosta”, uz kuriem aizceļot un tad tur..., bet tagad ar katru dienu vairāk ir redzams, ka **nevienam nekas nekur nespīd.**

- **Katram sava likteņa spriedums būs jāsaņem tur, kur viņš pats to ir veidojis.**
- **Nevienam ārpus jūdokrātijas nav drošas vietiņas, bet jūdokrāti pie sevis nevienu nepieņem.**

Vēl vairāk – “Konstantinopoles lielbagalnieku” naudiņa ir ievilināta jūdokrātu kontrolētajās bankās, fondos un ofšoros. **Tas nozīmē, ka patiesībā visi ir ar naudas īpašuma ilūziju apgādāti nabagi.** Jūdokrāti jebkurā brīdī var paziņot, ka šiem “bagātņiem” nekas nepieder – viņu rēķinos tāda vai cita iemesla dēļ redzamas nullītes, un nebūs pat kam sūdzēties. Bet **katram Makronam, Kariņam vai Linkaitim var atrast to, ar ko viņu piesaukt pie “taisnās” tiesas. Tāpat katrs no viņiem** - var “bez vēsts” pazust, **var saķert “kovičoku”, “iet bojā autokatastrofā”** vai “lauptāju iebrukumā” privātmājā. Variantu ir neskaitāmi daudz tāpat, kā jūdokrātiem ir pietiekami daudz vienreizlietojamo akciju izpildītāju.

Ir jūdokrātija.

Ir jūdokrātijas ideoloģija un no tās izrietošie plāni.

Ir jūdokrāti.

Ir labticīgie goji - jūdokrātu plānu izpildītāji.

Ir negrozāmi planētas attīstības noteikti, vides izmaiņu procesi.

Jūdokrāti cer uz (*savtīgas aprobežotības diktētas*) kļūdainas “apklātā galda” doktortīnas interpretācijas realizāciju. Tomēr planētas attīstības cikli ved uz to, ka tāda kādas vienas destruktīvas grupas dominēšana nav iespējama. **Tur, kur ir destrukcija, tur tā vienmēr ir arī savstarpējos kautiņos grupas iekšienē – zirnekļi vienā tīklā nesadzīvo.**

Ir Skolotāju norādījums uz to, ka jūdokrātija, **likvidējot piektās rases dzīvesveidu, tehnoloģijas un paradigmu** – to noņemot vienā līmenī ar Āfrikas un Amazones mežoņu dzīvi, likvidēs piektās rases (*pie kuras paši pieder*) kundzību.

Jūdokrātija saviem gojiem ir iemācījusi vienu – esi patmīlīgs, baudkārs rausējs, esi ķencis. Jūdokrātija ir noklusējusi citu – stulbāks, iedomīgāks, savtīgāks un neizglītotāks ķencis būsi – ātrāk izmirsi.

**Pārējo paveiks kataklizmas.**

**Vulkāniskās darbības rezultātā tiks likvidēta visas piektās rases tehnoloģijas, dzīvesveids un ideoloģija – dzīves paradigmas.**

Par kataklizmas tuvošanos liecina sekojošās parādības:

- Bišu bojāeja kataklizmai paraudzētajās vietās.
- Putnu bojāeja kataklizmai paraudzētajās vietās.
- Lielo zīdītāju bojāeja kataklizmai paraudzētajās vietās.

Bišu bojāeja nav noslēpums.

Putnu skaita samazināšanās nav noslēpums.

Lielo okeāna zīdītāju - vaļu masveida bojāeja nav noslēpums, bet gaidāma arī sauszemes zīdītājdzīvnieku izmiršana.

Tas viss ir par manu skepsi attiecībā uz Latvijas nākotni.

Jau vairākkārt esmu rakstījis, ka šī - balto Cilvēku rase savu dzīves ciklu ir beigusi un to noraks jūdokrātija. Esmu rakstījis, ka Gejropa nogrims Āfrikas būdiņu dzīves līmenī, kā procesu mēs tagad vērojam.

Esmu rakstījis, ka **Gejropā, tāpat kā visā materialistiskā kapitālisma telpā, izplatīsies tagad vērojama sabrukums** līdz par katra Cilvēka distancei no katra Cilvēka – “sociālā distance” starp Cilvēkiem darbā, ģimenē un sabiedriskajā telpā – pilsētās, transportā, veikalos un visās citās publiskās telpas un darbības vietās tiks veidoti “sociāli” un “personālie” “burbuļi”.

Es rakstīju, ka sabrukuma plaisas plečsies pa naudas kapitāla plūsmas, koncentrācijas un pielietojuma vietām līdz pat katram atsevišķam naudas maciņam. **Nauda piesaista destruktiju.** To, ko tagad saskaņā ar “Covid-19 pandēmijas” mistifikāciju, izjūt katrs naudas maciņa turētājs.

**Tagad visur priekšplānā iznāk ierastās drošības ilūzijas zudums** – nedrošība un no plānošanas iespēju zuduma izrietošā bezpalīdzība. Katrs ir iemests apstākļu varā, **katrs no savas dzīves subjekta ir pataisīts par kāda cita, citā procesā ielānotu objektu.** Tas nav noticis tagad un pēkšņi - tas notika visu laiku ar klusētāju – ar katra paša kluso piekrišanu. Katrs “Zirgs”, “ratu skrūve” un “kartupelis” ķencīgās cerībās ļāvās jūdokrātijas darbībai. To gan biežāk piemin kā anglosekšu nedarbus, bet lietas būtību tas nemaina.

“Apklātā galda” doktrīnā jūdokrātijas darbība attiecībā pret gojiem izsakāma trejos punktos.

1. Morāles atņemšana.
2. Tikumības atņemšana.
3. Brīvības atņemšana.

- **Jūdokrātija atņem visu kopsummā drošību dodošo.**
- **Jūdokrātijas atņem drošību.**

Jūdokrāti darbojas caur pieciem anglosekšu kolonijās pielietotajiem “de”.

Pirmais no tiem ir **deracionalizācija.**

Katrai tautai ir tās dzīves pieredzē apgūtās Vērtības, Kultūra un no tās izrietošā mentalitāte – savdabīgā domāšana un jēdzienu sistēma, kura katra Cilvēku dzīvei dod racionālo kodolu – mērķus, plānošanu un sasniegšanu.

Anglosekši, pielietojot dezinformāciju, propagandu un reklāmu, zinot mentalitāšu īpatnības, kolonizēšani paredzētajās zemēs ievada tām speciāli konstruētas viltus vērtības, viltus mērķus, nederīgu plānošanu un tiem nederīgus sasniegšanas līdzekļus. **Anglosekši tautu ievirza nekur nevedošā ceļā un tajā atņem Kultūru, sakropļo domāšanu, izkropļo jēdzienus un jēdzienu saturu aizstāj ar tiem neatbilstošo. Anglosekši iekļūst izglītības sistēmā, kur, atstājot sakropļotu formu, iznīcina tās saturu un pārvērš to par izglītībai pretējo – bērnu padara par mācīties, domāt un zināt nespējīgu jūdokrātu ietekmēm pakļāvīgu (seklu) stubeni.**

Anglosekši attīsta to, ko sociopsiholoģijā sauc par “pirmsjēdzienu domāšanu” (*pasakās balstītu izglītību*) – **zināšanās balstītu patstāvīgu prāta spriedumu aizstāšanu ar emocionālo impulsu diktētu aklu ticību iepotētiem apgalvojumiem, tēliem un uzvedības**

**stereotipiem.** Anglosekši atņem Kultūru, kuras vietā izvirza savu konstruēto subkultūru atkritumus. **Anglosekši apgāna tautas Ideālus, sagroza vēsturi un izstumj Skaistumu.** Tā tiek atņemta drošība informatīvajā telpā. Tas viss tiek darīts tādēļ, lai darbotos pārējie četri “de”.

Nākošais ir **deindustrializācija.**

Kolonizējamo teritoriju padara par izejvielu piegādes avotu un dara visu, lai tur nenotiktu izejvielu pirmapstrāde un gatavās produkcijas ražošana. **Kolonizējamo zemju iedzīvotājus padara par viegli pērkamu un pārvietojamu darbaspēku.** Izejvielas no kolonijām tiek ievesta no kolonizatoru uzņēmumiem un realizēta caur viņu radītu tirdzniecības tīklu, bet peļņa izvesta caur kolonizatoru banku sistēmu. Tā tiek atņemta saimnieciskā, enerģētiskā, pārtikas un medicīniskā drošība.

Tālāk seko **denacionalizācija** tādā nozīmē, ka visās dzīves jomās tiek dzēsta nacionālās savdabības komponente. Kolonijai tiek uzspiesta anglosekšu kolonijām konstruētā valsts pārvaldes sistēma (*kurā darbojas korumpētie kolonizatoru sistēmas ielikteņi*) un viņu lielkapitāla kontrolētā vēlēšanu sistēma – tas, ko viņi sauc par “demokrātiju un tās vērtībām”, bet patiesībā ir jūdokrātu kolonijai uzspiestā dēmonokrātija. (*Dēmonokrātija mums atnesa lamuvārdu, izlaidības, sanaidošanas, bezdarba un bezpajumtes brīvību.*) Tiek likvidēta nacionālo vajadzību apmierinoša ražošana, darba kārtība un amata prasmes. Ar konkurences, korupcijas un banksteru kredītprocentu diferences starp metropoli un koloniju ieviešanu vietējajai ražošanai atņem ienākumus un peļņas iespējas.

Kolonijai uzspiež savu jurisdikciju, kurā jādarbojas uzņēmumiem (*ja tie grib saņemt kolonizatora kredītus un kotēties biržās, bez kā tādus kredītus neizsniedz*), vai arī panāk, ka **kolonija pieskaņo savas tiesību normas kolonizatora prasībām. Kolonizātors ievieš savu naudu n norēķinu kārtību, sev vēlamu nodokļu sistēmu. Anglosekši dzēš visu, kas nes labumu tautai un ceļ tās pašapziņu.** Vide tiek piesārņota ar kolonizatora tēliem, valodu, dzīves standartiem, viltusvērtībām un pseidoestētiku. Sadzīvē ievieš anglosekšu propagandētās normas, bet no vietējām tiek izceltas tikai ar tām saskanīgās, turpretī visādi tiek dzēstas nacionālo savdabību nesošās – **visās jomās (arī sadzīvē) tiek propagandētas svešas citādības.**

Ar to tautai atņem Nākotnes **drošību, kura tai dod turpinājumu nākošajās paaudzēs – tautu padara par beznacionālu patērētāju un precī darba tirgū.**

Tad notiek **dehumanizācija.**

Likvidē katru kolektīvisma formu. Uzspiež netiklību un izlaidību, antihumānas attiecības darba vietās, skolās un citās saskarsmes jomās. Nepieļauj normālu ģimenes dzīvi un bērnu audzināšanu, ko panāk ar savstarpējās neuzticības un konfliktu veicināšanu (*pie tā strādā viņu “māksla”, “psihologi” un juvenālā justīcija*), apstulbināšanu, izglītības vērtības graušanu un visa Cilvēciskā izskaušanu un pazemošanu (*uzpurņu nesēšanas uzspiešana “Covid-19” mistifikācijas ietvaros, piespiedu “pašizolāciju”, ģimeņu seperāciju paaudzēs, sociālo “burbuļu” – koncentrācijas nometnes baraku analogu prakses ieviešana*), ar to, ka **liek akli pakļauties rīkojumiem – notiek pieaugušo dresūra** un sabiedrisko attiecību vietā tiek ieviesta visu Cilvēcisko likvidējoša diktatūra. Anglosekši uzspiež (*ievilina neuzmanīgos*) Cilvēka prāta darbības pārformēšanu atbilstoši datorizēto sistēmu darbības principiem. Ar to atņem to **drošību, kura uztur personību – notiek personības dzēšana – depersonalizācija** – aiz individualitātes propagandas maskas **visi tiek padarīti vienādi viena parauga kloni.**

Pēdējā ir **depopulācija.** Anglosekši regulē kā kolonijās mītošo “iezemiešu” skaitu (*līdz pat pilnīgai iznīcināšanai, kā to ASV veica ar indiāņiem*) sev vēlamajā apmērā, tā arī veic tā pārvietošanu uz sev vajadzīgu vietu. Tāda depopulācija nozīmē to, ka tiek pārrautas saites starp Cilvēku un viņa dzimto zemi. Ja Cilvēks ir deracionalizēts un dehumanizēts, tad nav ģimeniskās dzīves vērtību un ģimenes dzīves. Ja ir notikusi deindustrializācija, tad Cilvēks nevar palikt savā dzīves vietā, nevar pielietot tur iegūtās spējas un mantotās

zināšanas. **Industrijai vajadzīga laba izglītība**, kas nav vajadzīga deindustrializētās teritorijās.

Deracionalizētajam un denacionalizētajam jāmeklē viņam pieejamais darbs svešumā. Anglosekši vienmēr pielieto **kontrastu tehnoloģiju**. Viņu dezinformācijas un propagandas līdzekļi darbojas unisonā “dzimtenē viss esot slikti, bet, lūk, pie viņiem viss esot labi”. **Tad paši vecāki saviem bērniem rāda ceļu pie kolonizatora – sāk darboties smadzeņu, spēju un darbaspēka izsūkšanas mehānisms**. Dzimtene tiek atstāta bez tās bērniem. **Depopulē Zemi.**

**Ar to Zemei un Tautai atņem Nākotni un Nākotnes uzturēto drošību.**

- **Deracionalizācija, deindustrializācija, denacionalizācija, dehumanizācija un depopulācija atņem suverenitāti valstij, bet Cilvēkam viņa brīvību būt Cilvēkam – būt neatkarīgam savu lēmumu pieņemšanā.**
- **Pieci “de” degradē un deģenerē.**
- **Pieci “de” noved pie destruktīva pūļa iznīcinošās darbības.**
- **Jūdokrāti ar anglosekšu rokām tuvina brīdi, kad visās tiem pieejamajās teritorijās notiks tas pats, ko tagad ASV dara tur nekā neierobežotā, demokrātu partijas politiski angažētā BLM masa.**

Tā ir arī ķenču zemes - Latvijas “nākotne”. Zaudējot suverenitāti, tiek zaudēta katra drošība. Anglosekši atņem suverenitāti visur un vienmēr vienā un tajā pašā veidā – korumpējot vietējo varu, administrāciju un iedzīvotāju.

- **Korupcija ir anglosekšu universālais kolonizēšanas rīks, kurš var tikt pastiprināts ar jebkuru melu, viltus, ilūziju, un represiju pielietojumu.**

Zaudēto suverenitāti var atgūt tikai vienā veidā – no sava vidus un sevis izstumjot korumpējamo un korumpēto ķencību un atpakaļizejot visu dekolonizācijas ceļu – tautas atbrīvošanās cīņas ceļā. Bez cīņas tas nenotiks un nevar notikt. Nevienš jūdokrāts pats no savām rokām neko neizlaiž. **Atbrīvošanās notiek racionalizējot dzīvi, industrializējot tautas saimniecību, nacionalizējot un humanizējot, Mīlestībā apdzīvojot savu Dzimteni.**

- **Atgūt valsts suverenitāti, Cilvēka brīvību un neatkarību var tikai tad, ja to grib visa tauta, tai ir bruņotā spēkā sabiedrotie, tai ir sava valsts banka un sava, savas bankas izdota nauda, bet no valsts ir padzītas visas korumpējošās finansiālās, ekonomiskās un sabiedriskās darbības struktūras.**

*Nobeigums.*

Tālākajā Jums būtu jāpaskaidro tas, ko Jūs saprotat ar Latvijas ceļu.

- Vai Jūs domājat, ka ir tāds īpašais, no pasaules, Eirāzijas un Gejropas atšķirīgais Latvijas ceļš?
- Man būtu interesanti uzzināt, **ar ko kapitālistiskās Latvijas ceļš** atšķiras no kapitālistiskās Krievijas, Igaunijas, Lietuvas, Polijas, Moldāvijas, Bulgārijas, Serbijas, Čehijas, Ungārijas, Itālijas, Spānijas, Portugāles, Francijas, Vācijas un citu tādu pašu - ceļiem?
- Ar ko **kolonizētās Latvijas ceļš** var atšķirties no kolonizēto Latīņamerikas un Āfrikas valstu ceļiem?



- Vai Samtene domā, ka tas, kas notiek un notiks tajos citos, nenotiks Latvijā un te notiks kaut kas cits, kas nenotiks visur citur?
- Vai Jūs domājat, ka ķencisms Latvijā, kā “sevišķo Latviešu ķenču sevišķais un neatkārtojami unikālais” ķencisms, ar kaut ko īpašu atšķiras no parastā Gejropas ķencisma?
- Vai Jūs domājat, ka vispārējā ķencisma krīzē ir sagaidāms “sevišķā” Latvijas ķencisma ķenču labklājības uzplaukums?
- Un, kas tas varētu būt – **ķencisma uzplaukums?**
- **Vai Samtene sapņo par korupcijas paplašināšanu Latvijā?**
- Vai, cienītā Samtene, Latvijā redz ko citu, kas nav ķencisms?
- Vai viņa te - ķenču “valstī”, redz ko citu, kas nav ķenču “valdības” rokās un viņu virsuzraugu noteikts?
- Kāpēc viņa domā, ka ķenču vagari šiem ķenčiem ir lēmuši citu likteni, kā visiem citiem Gejropas ķenčiem?
- Kāpēc Samtene domā, ka vietējo ķenču kangari savus ķenčus saulītē izvedīs?
- Ko saulītē izvestie ķenči tur darīs?
- Kas ir ķenču Saulīte?
- Vai “ķencības” uzplaukums ir patiesā Latvijas nākotne?
- Vai ķencība Latvijā ir tās Nākotnes vērtība?
- Vai Nākotnei vajadzīga tāda ķencība?
- Vai tādai ķencībai ir Nākotne?

Man, Pūķiem un Varoņiem vajadzīgas atbildes uz šiem jautājumiem.

Bet te, laikā, kad Širhans mirst, bet Akela “aizlec garām”, kad visi jaunie vilki, hiēnas, šakāļi, zirnēļi, krokodili, ērces, cērmes un lenteņi (*aiz katra mēs redzam kādu “attīstīto” valsti*) uzsāk cīņu par katru dzīva ķenča gaļas gabalu, no ķenča ar puscūci (*mērneika uzpirkšanai, kaimiņa aplaupīšanas nolūkā*) piekrautajiem ratiem, skan jautājums par manas pesimistiskās prognozes iemesliem. Tāpēc man tagad ir vēl arī tādi jautājumi:

- Vai ķenči var izkļūt no ilūzijām un atgriezties realitātē?
- Vai ķenči turpinās dzīvot savu ķencīgo puscūču ratu dzīvi?
- Vai ķenči turpinās savu kaimiņu aplaupīšanu, kā vārdā pārdos savu dvēseli puscūca pieņēmējiem?
- Vai tādā gadījumā ķenča kaimiņu optimistiskā prognoze ir saistāma ar ķenča nākotnes pesimistisko prognozi?
- Vai Zemei vajadzīgs kaimiņu aplauošs ķencis?

Mēs daudzkārt piesaucam Lībijas valsts un tās **Vadoņa Muamāra Kadafi** likteni. **Kadafi bija Varonis**. Lībija bija beztiesīga rietumu “attīstīto” valstu kolonija, kad pret tās iedzīvotāju bēdīgo likteni un dzīvi iestājās jaunais armijas virsnieks Kadafi. Viņš panāca Lībijas dekolonizāciju un deokupāciju. Kadafi visus Lībijas zemes resursus pavērsa tās iedzīvotāju labā, ar ko panāca tādu šīs zemes iedzīvotāju labklājības cēlumu, kāds bija iespējams tikai ar tādu pašreizējo Kadafi un viņa domubiedru darbību.

Atgādināšu skaitļus par iedzīvotāju labklājību Lībijas **sociālistiskajā** Džamahirijā.

*IKP uz vienu iedzīvotāju — 14 192 \$.*

*Katram iedzīvotājam valsts izmaksātā dotācija gadā 1 000 \$.*

*Bezdarba pabalsts mēnesī — 730 \$.*

*Medmāsas alga mēnesī — 1 000 \$.*

*Katram jaundzimušajam izmaksā 7 000 \$.*

*Jaunlaulātajiem dāvina 64 000 \$.*  
*Saimnieciskās darbības uzsākšanai pabalsts — 20 000 \$.*  
*Valstī ir simboliski nodokļi un nodevas.*  
*Bezmaksas izglītība un medicīna.*  
*Izglītību un praksi ārzemēs apmaksā valsts.*  
*Valstī izvērsti veikalu tīkls, kurā par simboliskām (niecīgām) cenām apkalpo daudz bērnu ģimenes.*  
*Daļā aptieku var saņemt zāles bez maksas.*  
*Valstī nav dzīvokļu īres maksas.*  
*Valstī nav maksas par elektroenerģiju.*  
*Bezprocentu kredīti automašīnu iegādei.*  
*Automobiļa iegādi par 50% apmaksā valsts, bet neatkarības cīņu dalībniekiem 65%.*  
*1 litrs benzīna maksā 0,14\$ = 0,12€.*

**Tas viss tika panākts ar to, ka visi valsts resursi, visi valsts vadītāja Muamāra Kadafi dvēseles spēki, tika veltīti iedzīvotāju labklājībai.**

Es pamatoti vārda “tauta” vietā lietoju “iedzīvotāji”. Realitāte ir tāda, ka nav tādas vienotas Lībijas tautas. Realitāte ir tāda, ka Lībiju apdzīvo daudzas tuaregu, berberu un beduīnu, cilšu iekārtā dzīvojošas, tuksneša iedzīvotāju grupas. Katrai ciltij ir sava teritorija un Kadafi valsts organizācijas struktūrā dāvātā pašpārvalde. **Lībija bija centralizēta pašpārvaldes valsts, kurā centralizāciju veica Kadafi idejas vadīta valsts struktūra, bet pašpārvaldi realizēja katras cilts vietējā vara,** izvirzot savus pārstāvjus augstākā pārstāvniecībā.

Tagad daudzi smejas par Kadafi “Zaļajā grāmatā” atrodamo apgalvojumu: “Sieviete arī ir cilvēks.” Šie smieklotāji nezina (*vai maldina citus*) par to, ka Kadafi “Zaļā grāmata” rakstīta beduīniem un citām tuksneša ciltīm. Beduīni nav tauta. Beduīni ir citu tautu tuksnesī padzīto atkritumu – laupītāju bari. Tur Sieviete bija trešajā vietā aiz kamieļa un kazas. Par labu kazu deva divas Sievietes. Sievietes tika iemainītas, pirktas un pārdotas vai zagtas, bet “liekās mutes” vienkārši pamestas tuksnesī. Tuksnesī Sieviete bija telts iekārtojuma sastāvdaļa. Tāpēc **beduīnu vidē apgalvojumam: “Sieviete arī ir cilvēks,” ir revolucionāra nozīme.**

Tas nozīmē, ka sievietei arī ir visas materiālās labklājības un patstāvības tiesības, kādas agrāk bija tikai vīriešiem.

Pirms Kadafi apvienotās Lībijas, tā bija savstarpēji karojošo cilšu apdzīvots tuksnesis. Katras cilts pašpārvalde kontrolēja savu apdzīvoto teritoriju un ignorēja blakusteritoriju – blakusdzīvojošo cilšu dzīvi. Katra cilts uz kaimiņu rēķina rūpējās par savu labklājību – centās palielināt savu teritoriju, kamieļu, kazu un sieviešu ganāmpulku. Muamārs Kadafi ar savu autoritāti un bruņoto spēku klātbūtni dzēsa cilšu savstarpējās nesaskaņas un pārtrauca gadu simtos uzkrāto naidošanos.

Kadafi izveidotās valsts dzīve katram iepriekšnaidīgo cilšu jauniešiem deva iespēju mācīties un kļūt par valstij derīgu Cilvēku. Kadafi vadībā tuksnesi apūdeņoja un pārvērtā par Ziedošu dārzu (*pirmajā uzlidojumā Lībijai – it kā tautas labklājības vārdā atbrīvošanai no diktatūras sabombardēja ūdens iegūšanas un apūdeņošanas sistēmu*).

Tad, kad tā saucamās “attīstās un demokrātiskās” valstis (*tās, kurās ir lamuvārda un barbarisma brīvība, kurā ņirgāšanās par Muhamedu esot vārda brīvība, bet holokausta noliegums esot noziegums.*) sāka Lībijas iznīcināšanu, tad tās uz turieni nosūtīja savas par civiliedzīvotājiem – lībiešiem pārgērbtas armijas specvienības – kuras uzdeva par “protestētājiem”. Šie “protestanti” savu invāziju – iebrukumu Lībijā sāka no Sirijas pierobežas.

**Sīrijas valdība Bašara Al Asada vadībā bija Lībijas nodevēja**, jo nevarēja ciest to, ka pilnīgi sabiedriskā Lībija dzīvoja labāk kā daļēji islamiskā Sīrija. (*Par ko pati vēlāk samaksāja ar savu sagrāvi.*) Te toreiz **savu nodevīgo roku Medvēdjeva vadībā pielika arī Krievijas oligarhi**, kuriem Lībijas labklājība bija kā dadzis acīs. Toreiz Lībiju nodeva arī tagad “daudz cietusī” Irāna. Lībijas nodevēji attiecībā pret Lībiju sevi parādīja kā ķenciskas zemes – “iznīciniet Lībiju, bet neaiztieciat mūs” – “mēs dzīvosim labāk, ja viņu nebūs”.

Tad Lībijā katra pašpārvalde lēma – vai pretoties “protestētājiem”, vai arī laist tos caur savu teritoriju uz galvaspilsētu Tripoli. Katras nākošās cilts pašpārvalde izlēma, ka tā dzīvos pati par sevi, lai ar iebrucējiem cīnās viņu kaimiņi, tie, kuri vienmēr it bijuši viņu konkurenti par kādu tuksneša gabaliņu un varbūt, ka tādā cīņā viņi sevi tiktāl novājinās, ka varēs sagrābt viņu zemes apgabalu. **Katra cilts nodeva savus brāļus un viņu labklājību uzturošo centru – Tripoli un Kadafi.** Tuksneša iedzīvotāji nomainīja apģērbu, kamieli pret automašīnu, telti pret māju, samācijās un saārstējās uz valsts rēķina, ārzemju studijās sasmēlās lamuvārdu brīvību, bet savās dvēselēs palika tie paši Sievieti pret kazām mainošie beduīnu ķenči.

- **Varoni nodeva viņa necienīgie ķenči.**

Lībija tika iznīcināta un visi tās ķenči tika nogrūsti atpakaļ tajā nabadzībā, no kuras tos izcēla **Varonis Muamārs Kadafi.** Tādā veidā savtīgie ķenči Lībijā iznīcināja savu Varoņa pacelto labklājības zemi.

Jūdokrātu rīcība no tās sekām nepaglābj arī pašus jūdokrātus. Viņiem nevajadzēja nogalināt Kadafi un iznīcināt Lībiju. Tas bija pēdējais pavediens, kurš uzturēja arī viņu pašu esamību. Tāda spēcīga attīstības centra klātbūtne ar dzīvību pildīja arī mirstošās jūdokrātijas “miesas”, garus un prātus. Jūdokrāti, ļaujot dzīvot Lībijai, paildzinātu ar paši savu agoniju – sabrukuma process nebūtu tik straujš kā tagad.

Pēc Kadafi nāves Varoņiem un Pūķiem ir tikai vienas attiecības ar ķenču impēriju – **“Nekādu attiecību ar impēriju!”** – lai ķenči paši aprok savus ķenčus, bet, ja nevar, tad lai dzīvo starp viņiem tā kā ķenči to grib, prot un savstarpēji dara.

- **Katra ķenču zeme pati ar savām rokām sev kapu izrok.**
- **Tagad Lībijā nav nekā no tā, kas tajā bija Varoņa Muamāra Kadafi vadībā.**
- **Tagad jūdokrāti pie tiesas sauc Lībijas iznīcināšanas vadītāju Sarkozi.**
- **Jūdokrātija vienmēr likvidē savus pakalpiņus.**
- **Jūdokrātiem ķenči ir vajadzīgi tikai tam, lai tie apkarotu viens otru.**
- **Jūdokrātiem “Latvija” ir tikai citus ķenčus apkarjošs, vēlāk likvidējams instruments.**

Ķenči tic jūdokrātiem, ka kaut kur pie viņu dieva labās rokas esot tāda lielāvispiedošana, kura sevišķi mīlot padibenes un tāpēc visiem zagļiem, prostitūtām un nodevējiem piedodot visus viņu noziegumus, ka – “netiesājiet un netiksiet tiesāti”, ka “ticībā ziedojiet baznīcai un kādreiz no kapiem augšāmcelto miroņu pulkā būsiet staigājošie miroņi”, ka, ka un, ka..., bet nezin un negrib zināt to, ka šie meli viņus visus ievēd tajā iznīcībā, no kuras viņus pasargātu Radītāja smago pārbaudījumu (*un noziegumus nepiedodošā*) bardzība. Jūdokrāti ķenčiem nestāsta, ka ķenču ticība jūdokrātu sataisītajiem meliem viņus nekā nepasargās no nenovēršamā Dabas Likuma darba, kurš katra cikla beigās katru ķenci likvidē atbilstoši ķencībai viņā, neskatoties uz to vai viņš to zin un tic tam vai nē, vai arī paļaujas uz kādu, kurš it kā mīlot katru netikli un nodevēju.

Tā ir mana atbilde par optimistisku vai pesimistisku – subjektīvu prognozi attiecībā uz visā cieši iesaistītās ķenču valsts nākotni, kura izriet no pasaulē notiekošā, jūdokrātu rīcības un planētas attīstības norisēm.

**To, kalpojot pasaules bankas “covid pandēmijas” mistifikācijas plāniem, noliks uz ceļiem piesmies, un nobeigs pašmāju ķenči.** Te savu īsto seju parādīs tas, par ko jau sen brīdināju – tagad savu īsto “vērtību” parādīs kompradorās ekonomikas orientācija uz izkalpošanas ārzemju patēriņa – eksporta un tūristu vajadzību apmierināšanu.

**Tā pati iesaistīsies visos tai postu nesošajos pasākumos, visur tur, kur to sūtīs jūdokrāti.**

**Tajā notiek jūdokrātu veiktās dekulturalizācijas, deindustrializācijas, dehumanizācijas un depopulācijas reformas.**

**Tai pāri ies poļu, vācu – krievu kari.**

**Tā saņems savu daļu no Ģejropas sabrukuma, klimata izmaiņu nestā un sekojošās kataklizmas.** Tai tuvojas strauja Zemgales un Kurzemes grimšana un vulkāniskā zemestrīču darbība Vidzemē.

- Kādas pozitīvās prognozes no manis gribat?

\* \* \*

Optimistiska prognoze nav saistāma ar kādu etnisku, politisku vai ekonomisku veidojumu, bet tikai un vienīgi ar patiesu, vispusīgu izglītību, personisko inteliģenci – tikumību un **Nākotnē** – uz kolektīvismu **vedošas Ideoloģijas vienotiem biedriem, ar tādu biedru kopdarbu komūnā.**

- **Nākotne ir tikai Dabas Likumu, Dabiskās Kārtības Normu sistēmas, no tās izrietošo Dabisko Tiesību diktētajā Idejiskajā vienotībā.**
- **Tāda komūna darbojas uz Kultūras pamatiem.**
- **Kultūra ir Idejiskās vienotības jēdziens.**

Lielākajā daļā gadījumu ar jēdzienu Kultūra saprot tās ārējās – seku izpaušmes – Mākslu (*īstu*), Zinātni (*īstu*), izglītību, kā Zinātnes daļu, un Reliģisko dzīvi (*īsto*). Bet tad vienmēr ārpus apskata paliek jautājums par to, kas ir ārējo izpaušmju cēlonis.

- Kas ir tas, kas liek lūkoties Zvaigznēs?
- Kas ir tas, kas liek meklēt audeklu un krāsas?
- Kas ir tas, kas vārmās vārdus liek un dziesmās skan?
- Kas ir tas, kas liek meklēt aiz zināmā robežām esošo?
- Kas ir tas, kas mums saka, ka aiz blakusesošā ir arī vēl neredzamais un esošo radošais?

**To visu mums saka un uz to aicina savstarpējo attiecību Kultūra.**

Kultūras jēdziens izriet no uzlabošanas jēdziena – no tā, ka strādājot ar neattīstīto, tajā ieguldot uzlabojošo darbu, var iegūt vairāk kā tas dotu bez šī darba. Mums liek domāt, ka Kultūrā pacelšanas jēdziens nāk no zemkopības, bet patiesībā uz zemkopību tiek attiecināts visa uzlabošanas un uzlabošanai veltīto pūļu, uzlabošanā ieguldītā darba saturs. **Tāds darbs ir kāda iekšējā stimula virzīts.** Tāds darbs ir dvēseles dzīlēs atbalstīts.

- **Visuma Vienotība mūs aicina uz savstarpējo sapratni un sadarbību.**
- **Visuma Vienotība ir dvēseles esamības pamats.**

- **Personība ir visu iespaidu vienotībā.**
- **Individualitāte ir visas pieredzes Vienotībā.**
- **Vienotība ir esamības pamatā.**
- **Esamība ir Vienotība.**

Tad, kad mēs lūkojamies Zvaigznēs, kad iedziļināmies atomu uzbūvē vai pierakstam skaņu akordus, mēs atsaucamies savas dvēseles aicinājumam būt vienotiem ar tās esamības pamatu – vienotību ar Visuma esamības pamatu.

Zinātne risina savas problēmas, pēta sev iezīmēto izpētes lauku robežās iegūstamo, bet nekad neatbild uz jautājumu:

- Kāpēc to dara?

Zinātne stāsta, ka izzinot sev pieejamo, tā izzinās esamību, bet nekad nesaka, ka izzinās tās cēloņus. Izzinot radīto, izliekot savas dvēseles impulsus audeklos un vārsmu rindās, atklājot savas dvēseles tuvību Visuma vienotībai – Radītājam mēs katrā veidā cenšamies atklāt sev vienu un to pašu – sevī attīstīt Vienotību un vienoto esamības veidolu un cēloni.

- **Katrs Cilvēks cenšas savienoties, atjaunot un sev augstākā mērā tuvināt Tuvību ar Tuvību radošo Cēloni.**
- **Katrs to dara sev pieejamā veidā.**
- **Intelektuāli vienību meklē caur esošā izziņu.**
- **Emocionāli savu dvēseļu vienotību ar Radošo vienotību meklē savu dvēseļu impulsu attēlojumos.**
- **Intuitīvistiski reliģiskās formās ietērpj savus tuvībā ar Radošo vienotību gūtos dvēseļu piedzīvojumus.**
- **Katrs savā veidā izrāda attiecību Kultūru.**

Katrs no viņiem cenšas paaugstināt tuvības pakāpi. Tāpēc **katrs savā Zinātnes, Mākslas un Reliģiskās dzīves ceļā** – meklē sev saprotamo tuvību ar Radošo Vienotību – katrs tajā **meklē vienotību.**

Tāpēc Kultūra nav tikai esošā izkopšana, bet **Kultūra ir visa esošā vienotības apziņas izkopšana.**

- **Kultūra ir Cilvēka dvēseles un Radošās Vienotības saskaņas meklējumos abpusēji ieguldītā darba rezultāts.**
- **Darbs vieno.**
- **Tādā veidā Kultūra vieno.**
- **Tādā veidā Kultūra ir Cilvēku tuvināšanās prakse un “sociālās tuvības” uzturēšana.**
- **Tādā kārtā “sociālās distances” ieviešana ir attiecību Kultūras likvidācija.**
- **Tādā kārtā ķencis likvidē Kultūru, bet Kultūra savukārt izskauž ķenci!**

Un te nu katram pašam sev jāatbild uz jautājumu:

- **Vai viņš ir ar “sociālo distanci” ieviesēju – Kultūras iznīcinātāju ķenci, vai ķenča idejiskais un agrāk vai vēlāk fiziskais** (*ne tāpēc, ka vēlētos tāds būt, bet tāpēc, ka*



*ķenči vienmēr nonāk pie visa atšķirīgā – arī Kultūras zīmju un nesēju fiziskas iznīcināšanas) pretinieks?*

Kultūra nāk caur izglītību, kādas nav ķenču Latvijā, caur te neesošu Tikumību, Zinātni un Reliģiju. Kultūra nav acīm redzamās darbības, bet šo darbību iekšējais (**Cilvēku savstarpējo attiecību kvalitāšu uzkrājumu kapitāla un tā kopības ierosinātais**) dzinulis – starpnieks, starp Radošo Cēloni un tā izpausmi katrā Cilvēkā. Tāpēc mēs tik daudz esam Cilvēki, cik mūsos izpaužas Radošais Cēlonis un tā dotās savstarpējo attiecību uzlabošanas iespējas.

**Radošais Cēlonis, tuvības – kopības mērā, saglabā sev tuvo**, bet atkāpe no tā katru pašu nolemj iznīcības gaitai. Tāpēc **tuvākie – Kultūras pilnākie vienmēr tiek vairāk pasargāti**, bet tai tālākie vienmēr vairāk atstāti pašu un savstarpēji postošajai darbībai. Tāpēc Latvijas, vai zemes pie Baltijas jūras – Baltijas, pozitīvā prognoze ir saskatāma Varonīgā ceļā pie **Vienotību nesošajiem un Vienotībā esošos sargājošajiem Pūķiem**.

- **Kultūras Idejas nesēji vienojas savās biedru kopās.**
- **Kultūras Idejas nesēji vienojas komūnas dzīvē.**
- **Kultūras Idejas nesēji vienojas ķencisma noliegumā.**

Tāpēc ceļš pie Pūķiem, caur cīņu ar distancējošās savtības, iekāres un patmīlības – ķencisma kundzību, vispirms ved pie Varoņiem, un .ir ceļš uz Cilvēku savstarpējo attiecību Skaistumu, Skaistuma Radošo Spēku un Saprātu.

*Pauls*